

ЗАКОН ЗА ДЪРЖАВНА АГЕНЦИЯ "НАЦИОНАЛНА СИГУРНОСТ"

Обн., ДВ, бр. 109 от 20.12.2007 г., в сила от 1.01.2008 г., изм., бр. 69 от 5.08.2008 г., бр. 94 от 31.10.2008 г., в сила от 1.01.2009 г., доп., бр. 22 от 24.03.2009 г., изм., бр. 35 от 12.05.2009 г., в сила от 12.05.2009 г., изм. и доп., бр. 42 от 5.06.2009 г., изм., бр. 82 от 16.10.2009 г., изм. и доп., бр. 93 от 24.11.2009 г.

Глава първа ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Чл. 1. Този закон урежда устройството и дейността на Държавна агенция "Национална сигурност", статута на нейните служители и правомощията на органите ѝ.

Чл. 2. (1) Държавна агенция "Национална сигурност", наричана по-нататък "агенцията", е специализиран орган към Министерския съвет за изпълнение на политиката по защита на националната сигурност.

(2) Държавна агенция "Национална сигурност" е юридическо лице на бюджетна издръжка, първостепенен разпоредител с бюджетни кредити, със седалище София.

Чл. 3. (1) Държавна агенция "Национална сигурност" изпълнява своята дейност въз основа на следните принципи:

1. спазване на Конституцията, законите и международните договори, по които Република България е страна;
2. зачитане и гарантиране на правата на човека и основните свободи;
3. защита на информацията и на източниците за придобиването ѝ;
4. обективност и безпристрастност;
5. сътрудничество с гражданите;
6. политически неутралитет.

(2) Върху дейността на Държавна агенция "Национална сигурност" се упражнява контрол от предвидените в Конституцията и в този закон органи.

(3) Държавна агенция "Национална сигурност" изпълнява дейността си самостоятелно и във взаимодействие с други държавни органи.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 69 от 2008 г., бр. 93 от 2009 г.) Взаимодействието и координацията между Държавна агенция "Национална сигурност" и Министерството на вътрешните работи по глава осма от закона се осъществява от председателя на агенцията и главния секретар на Министерството на вътрешните работи.

Глава втора

ДЕЙНОСТИ НА ДЪРЖАВНА АГЕНЦИЯ

"НАЦИОНАЛНА СИГУРНОСТ"

Чл. 4. (1) (Изм. - ДВ, бр. 35 от 2009 г., в сила от 12.05.2009 г., бр. 93 от 2009 г.) Държавна агенция "Национална сигурност" извършва дейности за защита на националната сигурност от посегателства, насочени срещу националните интереси, независимостта и суверенитета на Република България, териториалната цялост, основните права и свободи на гражданите, демократичното функциониране на държавата и гражданските институции и установения в страната конституционен ред, свързани със:

1. разузнаване в полза на чужди сили;
2. опасност за суверенитета, териториалната цялост на държавата и единството на нацията;
3. противоконституционна дейност;
4. (изм. - ДВ, бр. 93 от 2009 г.) корупционни прояви на лица, заемачи висши държавни длъжности;
5. прилагане на сила или използване на общоопасни средства с политическа цел;
6. опасност за икономическата и финансовата сигурност на държавата;
7. опасност за екологичната сигурност на държавата;

8. нарушаване функционирането на Националната система за защита на класифицираната информация;

9. застрашаване сигурността на стратегически за страната обекти и дейности;

10. деструктивно въздействие върху комуникационни и информационни системи;

11. (доп. - ДВ, бр. 93 от 2009 г.) международен тероризъм и екстремизъм, както и финансирането им;

12. (изм. - ДВ, бр. 93 от 2009 г.) международна търговия с оръжия и изделия или технологии с двойна употреба, производство, съхраняване и разпространение на общоопасни средства;

13. (изм. - ДВ, бр. 93 от 2009 г.) дейности на групи и лица, подпомагачи чужди служби, терористични или екстремистки организации;

14. (изм. - ДВ, бр. 93 от 2009 г.) миграционни процеси;

15. (отм. - ДВ, бр. 93 от 2009 г.);

16. (отм. - ДВ, бр. 93 от 2009 г.).

(2) (Нова - ДВ, бр. 93 от 2009 г.) Държавна агенция "Национална сигурност" самостоятелно или съвместно с други държавни органи извършва контраразузнавателна дейност за наблюдение, разкриване, противодействие, предотвратяване и пресичане на замислени, подготвяни или осъществявани посегателства срещу националната сигурност, включително в структурите на Министерството на отбраната по чл. 77, ал. 2 от Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България.

(3) (Предишна ал. 2 - ДВ, бр. 93 от 2009 г.) Агенцията осъществява информационно-аналитична, прогностична, контролна, координационна и методическа дейност със собствена и на други държавни органи информация от значение за националната сигурност.

(4) (Предишна ал. 3 - ДВ, бр. 93 от 2009 г.) Самостоятелно или съвместно с други специализирани органи агенцията осигурява контраразузнавателна защита на стратегически за страната обекти и дейности.

(5) (Предишна ал. 4 - ДВ, бр. 93 от 2009 г.) Агенцията получава, съхранява, проучва, анализира и разкрива информация, получена при условията и по реда на Закона за мерките срещу изпирането на пари.

Чл. 5. Агенцията организира и провежда оперативно-издирвателна и оперативно-техническа дейност за наблюдение и контрол на лица, обекти и дейности по реда на този закон.

Чл. 6. (1) Държавна агенция "Национална сигурност" е орган по криптографска сигурност на класифицираната информация в Република България и в дипломатическите и консулските ѝ представителства за придобиване, систематизиране и обработка на информация от чужди източници в интерес на националната сигурност и оперативен контрол на националния радиочестотен спектър.

(2) Агенцията осъществява пряк контрол във връзка с функционирането на Националната система за защита на класифицираната информация.

(3) Агенцията осъществява контролна дейност във връзка с пребиваването на чужденци в Република България.

(4) Агенцията осъществява международно сътрудничество във връзка със своята дейност.

Чл. 6а. (Нов - ДВ, бр. 93 от 2009 г.) (1) Гражданите могат да подават до Държавна агенция "Национална сигурност" предложения и сигнали, които са свързани с дейностите на агенцията по чл. 4.

(2) Редът за разглеждане, препращане на документите по компетентност на съответните органи, проверка и решаване на предложенията и сигналите се определя с наредба на председателя на агенцията.

(3) Подателите на документите по ал. 1 се уведомяват, че в агенцията се извършва проверка по посочената от тях информация, когато в предложението или сигнала се съдържат твърдения за посегателства срещу националната сигурност по смисъла на чл. 4, ал. 1.

(4) Сигналите, подадени до Държавна агенция "Национална сигурност" във връзка с дейността на длъжностни лица в нейната администрация, се разглеждат по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

Чл. 7. Други дейности на Държавна агенция "Национална сигурност" могат да бъдат възлагани само със закон.

Глава трета

УСТРОЙСТВО И УПРАВЛЕНИЕ НА ДЪРЖАВНА АГЕНЦИЯ "НАЦИОНАЛНА СИГУРНОСТ"

Раздел I

Органи на управление

Чл. 8. (1) Държавна агенция "Национална сигурност" се ръководи от председател, който се назначава с указ на президента на Република България по предложение на Министерския съвет за срок 5 години.

(2) Председателят се подпомага от двама заместник-председатели, които се определят с решение на Министерския съвет за срок 5 години по предложение на председателя на агенцията.

(3) За председател и заместник-председатели на агенцията могат да бъдат назначавани лица, които:

1. имат само българско гражданство;
2. имат висше образование с образователно-квалификационна степен "магистър";
3. притежават 10-годишен професионален стаж в службите за сигурност;
4. не са осъждани за умишлено престъпление от общ характер, независимо от реабилитацията, както и не са освобождавани от наказателна отговорност за умишлени престъпления от общ характер;
5. не са лишени от правото да заемат определена държавна длъжност;
6. са получили разрешение за достъп до класифицирана информация с ниво на класификация "Строго секретно";

7. не членуват в политически партии или коалиции или организации с политически цели;

8. не са еднолични търговци, съдружници, управители, прокуристи или членове на надзорни съвети, управителни съвети или съвети на директорите или в контролни органи на търговски дружества, кооперации или юридически лица с нестопанска цел, които осъществяват стопанска дейност;

9. не са наети по трудово или служебно правоотношение.

(4) Пълномощията на председателя и на заместник-председател се прекратяват предсрочно:

1. по негово искане;

2. при навършване на 65-годишна възраст;

3. при фактическа невъзможност да изпълнява задълженията си за повече от 6 месеца;

4. при несъвместимост с изискванията по ал. 3;

5. при тежко нарушение или системно неизпълнение на служебните задължения, както и при действия, които накърняват престижа на агенцията;

6. (нова - ДВ, бр. 42 от 2009 г.) при влизане в сила на акт, с който е установен конфликт на интереси по Закона за предотвратяване и разкриване на конфликт на интереси.

(5) В случаите по ал. 4 пълномощията на председателя се прекратяват с указ на президента на Република България по предложение на Министерския съвет, а на заместник-председател - с решение на Министерския съвет по предложение на председателя на агенцията.

(6) При смърт или предсрочно прекратяване на пълномощията на председателя Министерският съвет предлага в едномесечен срок на президента на Република България да назначи нов председател, който довършва мандата.

(7) До назначаването на нов председател неговите функции се изпълняват от определен от Министерския съвет заместник-председател.

(8) При смърт или предсрочно прекратяване на пълномощията на заместник-председател председателят на агенцията предлага в едномесечен срок на Министерския съвет да определи на негово място нов заместник-председател, който довършва мандата.

(9) (Нова - ДВ, бр. 93 от 2009 г.) Трудът на председателя и на заместник-председателите на агенцията се зачита като първа категория.

Чл. 9. (1) Председателят на агенцията:

1. организира, ръководи и контролира дейността на агенцията;
2. представлява агенцията;
3. утвърждава длъжностното разписание на длъжностите в администрацията на агенцията и длъжностните характеристики на служителите в нея; създава и закрива структурни звена в рамките на утвърдения бюджет и числен състав;
4. предлага проекта на годишен бюджет на агенцията;
5. изпълнява бюджета на агенцията;
6. ръководи управлението на човешките ресурси;
7. отговаря за управлението на предоставените на агенцията имоти;
8. утвърждава Етичен кодекс за поведение на държавните служители в Държавна агенция "Национална сигурност";
9. осъществява сътрудничество със сродни служби на други държави и с международни организации;
10. изпълнява и други функции, определени със закон.

(2) При изпълнение на правомощията си председателят издава заповеди и други актове, предвидени в закон.

Чл. 10. (1) Председателят на агенцията изпълнява своите функции пряко и с помощта на заместник-председателите.

(2) Правомощията на заместник-председателите се определят с писмена заповед на председателя на агенцията.

(3) Правомощията на председателя в негово отсъствие се осъществяват от определен от председателя със заповед заместник-председател за всеки конкретен случай.

(4) При изпълнение на правомощията си заместник-председателите издават заповеди.

Чл. 10а. (Нов - ДВ, бр. 93 от 2009 г.) (1) Административното ръководство на администрацията на агенцията се осъществява от главен секретар.

(2) Главният секретар ръководи администрацията, като координира и контролира административните звена за точното спазване на нормативните актове и на законните разпореждания на председателя на агенцията, за регламентираното движение на документите и информацията и отговаря за отчетността при изпълнение на ежегодните цели на администрацията, включително координира и контролира разпределението и ползването на имуществото, предоставено за управление на агенцията. Главният секретар организира и координира взаимодействието на агенцията с други ведомства и организации. Главният секретар изпълнява и други функции, възложени му от председателя на агенцията.

(3) Главният секретар подпомага председателя и заместник-председателите на агенцията при изпълнението на техните правомощия. Той е непосредствено подчинен на председателя на агенцията.

(4) При изпълнение на правомощията си главният секретар издава заповеди, отнасящи се до администрацията на агенцията или до отделни структурни звена.

(5) Главният секретар не осъществява правомощията си по отношение на оперативно-издирвателната дейност на агенцията.

Раздел II

Структура

Чл. 11. (Изм. - ДВ, бр. 93 от 2009 г.) (1) Основни структурни звена в администрацията на Държавна агенция "Национална сигурност" са специализираните дирекции, териториалните дирекции, самостоятелните териториални отдели и специализираните административни дирекции.

(2) Общата численост на служителите в агенцията се определя с правилника за прилагане на закона по предложение на председателя на агенцията.

Чл. 12. (Изм. - ДВ, бр. 35 от 2009 г., в сила от 12.05.2009 г., бр. 93 от 2009 г.) (1) Специализираните дирекции на Държавна агенция "Национална сигурност" и дейностите, които осъществяват, се определят с акт на Министерския съвет по предложение на председателя на агенцията, като в състава им се включват специализирана дирекция "Технически операции" и специализирана дирекция "Сигурност на Държавна агенция "Национална сигурност".

(2) Структурата на дирекциите по ал. 1 се определя с акт на председателя на агенцията. Структурата включва отдели и сектори.

(3) Специализираните дирекции по ал. 1 извършват оперативно-издирвателна дейност.

(4) Специализираните дирекции в рамките на своята компетентност осъществяват методическо ръководство и контрол на териториалните дирекции и самостоятелните териториални отдели по съответното направление на дейност.

(5) Дирекция "Сигурност на Държавна агенция "Национална сигурност" е и административно звено по сигурността на информацията в агенцията.

Чл. 13. (1) (Изм. - ДВ, бр. 93 от 2009 г.) Специализираните административни дирекции са:

1. дирекция "Инспекторат";
2. дирекция "Финансово разузнаване";

3. дирекция "Информация и архив";
4. дирекция "Координация и информационно-аналитична дейност";
5. дирекция "Човешки ресурси";
6. дирекция "Правно-нормативна дейност";
7. дирекция "Международно сътрудничество";
8. дирекция "Финансово-стопанска и управление на собствеността";
9. дирекция "Административно обслужване".

(2) (Отм. - ДВ, бр. 93 от 2009 г.).

(3) (Отм. - ДВ, бр. 93 от 2009 г.).

(4) (Отм. - ДВ, бр. 93 от 2009 г.).

(5) (Изм. - ДВ, бр. 93 от 2009 г.) Териториалните дирекции и самостоятелните териториални отдели на Държавна агенция "Национална сигурност" се създават с акт на Министерския съвет по предложение на председателя на агенцията, с който се определят седалищата и районите им на действие. Териториалните дирекции и самостоятелните териториални отдели извършват оперативно-издирвателна дейност.

(6) (Нова - ДВ, бр. 93 от 2009 г.) Структурата и дейностите на териториалните дирекции и на самостоятелните териториални отдели се определят с акт на председателя на агенцията. Структурата на териториалните дирекции включва отдели и сектори, а структурата на самостоятелните териториални отдели може да включва и сектори. В териториалните дирекции и в самостоятелните териториални отдели могат да се изграждат и структурни звена от по-нисък ранг.

Чл. 14. (Изм. - ДВ, бр. 93 от 2009 г.) (1) Дейностите на специализираните административни дирекции се определят с правилника за прилагане на закона.

(2) В дирекциите по ал. 1 с акт на председателя на агенцията могат да се създават отдели и сектори.

Чл. 15. (Изм. - ДВ, бр. 93 от 2009 г.) (1) Специализираните дирекции и специализираните административни дирекции се ръководят от директори, които се назначават от председателя на агенцията и са преки ръководители на служителите в дирекциите.

(2) Директорът на дирекция "Сигурност на Държавна агенция "Национална сигурност" е и служител по сигурността на информацията.

Чл. 16. (Изм. - ДВ, бр. 93 от 2009 г.) (1) Директорите по чл. 15 осъществяват общото и непосредственото ръководство на дирекциите, като:

1. планират, организират, ръководят, контролират и отговарят за дейността им;

2. изпълняват заповедите на председателя на агенцията и се отчитат пред него;

3. отговарят за резултатите от дейността, за спазването на законите, другите нормативни актове и заповедите на председателя;

4. координират дейността на дирекциите с други държавни органи чрез председателя на агенцията;

5. управляват информационните фондове, осигуряват и отговарят за информационното единство на дирекцията със съответните териториални дирекции и самостоятелни териториални отдели;

6. отговарят за управлението на човешките ресурси;

7. изпълняват други функции, възложени със заповед на председателя, заместник-председателите и главния секретар на агенцията, в рамките на законоустановените дейности на Държавна агенция "Национална сигурност".

(2) В изпълнение на правомощията си по ал. 1 директорите издават заповеди.

Чл. 17. (Изм. - ДВ, бр. 93 от 2009 г.) (1) Териториалните дирекции се ръководят от директори, самостоятелните териториални отдели - от началници, които се назначават от председателя на агенцията и осъществяват общото и непосредственото ръководство на дирекциите, съответно на отделите, като:

1. планират, организират, ръководят, контролират и отговарят за изпълнението на заповедите на висшестоящите им органи;

2. отговарят за резултатите от дейността, спазването на законите, другите нормативни актове и заповедите на председателя на агенцията;

3. отговарят пред председателя на агенцията за цялостната дейност на териториалните дирекции, съответно на самостоятелните териториални отдели;

4. управляват информационните фондове в териториалните дирекции, съответно в самостоятелните териториални отдели;

5. осъществяват взаимодействие с другите структурни звена в агенцията;

6. отговарят за управлението на предоставените на дирекциите, съответно на отделите, имоти;

7. отговарят за управлението на човешките ресурси;

8. осъществяват взаимодействие с органите на държавната власт и местното самоуправление;

9. изпълняват други функции, възложени със заповед на председателя, заместник-председателите и главния секретар на агенцията, в рамките на законоустановените дейности на Държавна агенция "Национална сигурност".

(2) В изпълнение на правомощията по ал. 1 директорите, съответно началниците на самостоятелни териториални отдели, издават заповеди.

Глава четвърта

ОПЕРАТИВНО-ИЗДИРВАТЕЛНА ДЕЙНОСТ

Чл. 18. (1) Оперативно-издирвателната дейност се осъществява от оперативно-издирвателните и оперативно-техническите структурни звена на агенцията чрез гласни и негласни методи и средства съобразно компетентността им при условия и по ред, определени с този закон, с акт на Министерския съвет и на председателя на агенцията.

(2) Дейността по ал. 1 се извършва при спазване на Конституцията и законите, зачитане на правата и свободите на гражданите и тяхното достойнство и прилагане на принципа на конспиративност при съчетаване на гласни и негласни методи и средства.

Чл. 19. Оперативно-издирвателната дейност има за цел:

1. разкриване, противодействие и предотвратяване на престъпления и други нарушения, свързани с националната сигурност;

2. установяване самоличността на лица, подготвящи, извършващи или извършили престъпна дейност, съставляваща заплаха за националната сигурност;

3. придобиване на информация за действия или бездействия, които създават заплаха за националната сигурност;

4. изготвяне и съхраняване на веществени доказателствени средства и предоставянето им на съответните органи на съдебната власт.

Чл. 20. (1) Оперативно-издирвателната дейност се извършва чрез:

1. вземане на обяснения от граждани;

2. извършване на справки по информационните фондове за лица, които извършват престъпна дейност, създаваща заплаха за националната сигурност;

3. вземане на образци за сравнително изследване;

4. белязване на обекти и предмети;

5. изследване на предмети и документи;
6. извършване на наблюдение;
7. идентифициране на лица и обекти;
8. проникване и изследване на помещения, сгради, съоръжения, транспортни средства и части от местности;
9. контрол на пощенската, телеграфната и друга кореспонденция;
10. контрол на телефонните разговори;
11. събиране на информация от технически канали за комуникация;
12. оперативно внедряване;
13. оперативен експеримент;
14. отправяне на устни или писмени предупреждения за преустановяване нарушения на правовия ред, създаващи заплахата за националната сигурност;
15. оперативна проверка на събраните данни и тяхното документиране;
16. (отм. - ДВ, бр. 93 от 2009 г.);
17. извършване на насрещни проверки по документи;
18. контрол на радиочестотния спектър;
19. (отм. - ДВ, бр. 93 от 2009 г.);
20. (изм. - ДВ, бр. 93 от 2009 г.) създаване и използване на юридически лица с нестопанска цел или търговски дружества при условия и по ред, установени със закон.

(2) Дейността по ал. 1 се осъществява чрез специфични способности и средства, чрез специални разузнавателни средства, както и чрез граждани, приели доброволно сътрудничество с органите на агенцията при изпълнение на функциите им.

Чл. 21. Агенцията притежава, използва и прилага специални разузнавателни средства при условия и по ред, определени със Закона за специалните разузнавателни средства.

Чл. 22. (Отм. - ДВ, бр. 93 от 2009 г.).

Чл. 23. (1) Използването на доброволни сътрудници може да се извършва само от оправомощените по този закон органи на агенцията.

(2) Сътрудничеството с граждани за осъществяване функциите на агенцията се урежда с инструкция на председателя на агенцията.

(3) Привличането и дейността на лицата по ал. 1 се осъществяват при спазване на следните принципи:

1. доброволност при привличането, работата и освобождаването;
2. защита при или по повод на сътрудничеството;
3. запазване в тайна на самоличността и другите лични данни на лицата, както и на тяхната дейност.

(4) Данни за лица, приели доброволно сътрудничество с органите на агенцията, могат да се предоставят на съда и прокуратурата само след писмено съгласие на лицата във връзка с конкретно наказателно производство и при спазване разпоредбите на Закона за защита на класифицираната информация.

Чл. 24. Основания за извършване на оперативно-издирвателна дейност са:

1. получени данни за лица, които подготвят, извършват или вече са извършили престъпни деяния, създаващи заплаха за националната сигурност, когато не са достатъчни за образуване или започване на наказателно производство;
2. получени данни за събития или действия, създаващи заплаха за националната сигурност;
3. искане на органите на досъдебното производство и съда;

4. изпълнение на международни договори, по които Република България е страна.

Чл. 25. Веществените доказателствени средства, изготвени и събрани в процеса на оперативно-издирвателната дейност, се предоставят на съответните органи на съдебната власт при условия и по ред, определени със закон.

Чл. 26. При провеждането на оперативно-издирвателните действия е недопустимо увреждането на живота, здравето, достойнството и имуществото на гражданите, както и замърсяването или увреждането на околната среда.

Чл. 27. (1) Органите на агенцията, осъществяващи оперативно-издирвателна дейност, издават задължителни разпореждания до държавни органи, организации, юридически лица и граждани в рамките на своята компетентност.

(2) Държавните органи и организации са длъжни да предоставят на органите по ал. 1 достъп до служебни помещения, технически възли и друго тяхно имущество.

Глава пета **ИНФОРМАЦИОННА ДЕЙНОСТ**

Чл. 28. (1) За изпълнение на възложените ѝ със закон правомощия агенцията изгражда, поддържа и ползва информационни фондове.

(2) Организацията на информационната дейност на агенцията, органите за нейното управление и контрол и ползването на информацията се уреждат с този закон.

Чл. 29. (1) Информационната дейност е дейност по събиране, обработване, систематизиране, съхраняване, анализиране, използване и предоставяне на информация на потребителите от агенцията, на държавни органи, организации, юридически лица и граждани съобразно функционалната компетентност на агенцията.

(2) За изпълнение на задачите и дейностите по този закон структурните звена на агенцията могат да събират и лични данни.

Чл. 30. (1) Информационната дейност се основава на информация, отразена или подлежаща на отразяване в информационните носители, изготвени от органите на агенцията.

(2) Информационната дейност се основава и на информация от информационните носители, изготвени и предоставени от други държавни органи, организации, юридически лица и граждани, както и от специализираните служби на други държави, с които Република България има подписани спогодби за сътрудничество.

(3) Министерствата и ведомствата предоставят достъп до информационните си фондове на агенцията по ред, определен със съвместна инструкция на председателя на агенцията и съответния министър или ръководител на ведомство.

Чл. 31. (1) (Изм. - ДВ, бр. 93 от 2009 г.) Държавна агенция "Национална сигурност" ползва информация от информационни фондове на Министерството на вътрешните работи за изпълнение на възложените ѝ със закон правомощия.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 93 от 2009 г.) Достъпът до информацията по ал. 1 се осъществява по начин, непозволяващ разкриване на интереса на агенцията, и при спазване на принципа "необходимост да се знае" по смисъла на чл. 3 от Закона за защита на класифицираната информация.

(3) Достъпът по ал. 1 се урежда със съвместна инструкция на министъра на вътрешните работи и председателя на агенцията.

Чл. 31а. (Нов - ДВ, бр. 93 от 2009 г.) При постъпване на информация, свързана с изпълнението на функции на Министерството на вътрешните работи, Държавна агенция "Национална сигурност" предоставя данните на компетентните органи на Министерството на вътрешните работи.

Чл. 32. Списъкът на категориите информация, подлежаща на класификация като служебна тайна, се определя със заповед на председателя на агенцията.

Чл. 33. (1) В агенцията се изготвят и разработват информационни и аналитични документи и продукти, предназначени за:

1. председателя на агенцията;
2. структурните звена на агенцията;
3. външни потребители.

(2) Информационните и аналитичните документи и продукти за външните потребители се съобразяват с техните функции и задачи, с определения им достъп до информацията и с изискванията за получаването ѝ.

Чл. 34. (1) В агенцията се изграждат информационни фондове и звена за събиране, обработване, систематизиране, съхраняване, анализиране, изготвяне и предоставяне на информация.

(2) В информационните фондове по ал. 1 могат да се обработват лични данни. При обработване на лични данни, свързано с дейностите по защита на националната сигурност, органите на агенцията:

1. не искат съгласието на физическото лице;
2. не информират физическото лице преди и по време на обработването на личните му данни;
3. не предоставят лични данни на трети лица;
4. съхраняват данните и след приключване на обработването им в срокове, определени от администратора на личните данни.

(3) В информационните фондове по ал. 1 могат да се обработват и лични данни, обработвани от други органи, като данните, получени по този начин, не могат да се използват за други цели освен за защита на националната сигурност. Тези данни не се препредават.

(4) При изграждането на информационните фондове и в процеса на обработване на данните могат да се използват вътрешни идентификационни кодове, кодиране и криптиране на данните.

(5) Личните данни по ал. 2 и 3 се заличават, ако вече не съществува причина за тяхното запазване съгласно закона или в изпълнение на съдебен акт.

(6) При заличаването на личните данни се вземат предвид възрастта на физическото лице, естеството на обработваните лични данни, необходимостта от обработване до приключването на разследване или законова процедура, влизане в сила на присъда или съдебно решение, амнистия, реабилитация или изтичане на предвидената в закона давност.

(7) Личните данни от информационните фондове могат да се предоставят само на органите за защита на националната сигурност, както и на органите на съдебната власт за нуждите на конкретно наказателно дело.

(8) Данните по ал. 7 могат да се предоставят и на чуждестранни органи по силата на международен договор, по който Република България е страна.

(9) Администратор на лични данни по смисъла на Закона за защита на личните данни е председателят на агенцията, който възлага обработването на лични данни на определени от него длъжностни лица.

(10) Редът за обработване на лични данни се определя с наредба на председателя на агенцията.

Чл. 35. (1) Забранява се събирането на информация за гражданите единствено по расов признак или етнически произход, за политически, религиозни или философски убеждения, за членство в политически партии, организации, сдружения с религиозни, философски, политически или синдикални цели, както и относно здравето или сексуалния им живот.

(2) Ако при осъществяване правото на достъп на физическото лице могат да се разкрият лични данни и за трето лице, администраторът на лични данни е длъжен да предостави на съответното физическо лице достъп до частта от тях, отнасяща се само за него.

(3) Забранява се предоставянето на информация на държавни органи, организации, юридически лица и граждани от служители на агенцията извън посочения от закона ред.

Чл. 36. (1) Информационните фондове се изграждат при съответните структурни звена на агенцията съобразно функционалната им компетентност.

(2) Фондовете по ал. 1 могат да се изграждат и като автоматизирани.

(3) Информационните фондове се изграждат, експлоатират, контролират и закриват при условия и по ред, определени с наредба на председателя на агенцията и със закон.

(4) Всяко лице има право да иска достъп до отнасящи се за него лични данни, обработвани в информационните фондове на агенцията, събирани без негово знание.

(5) Администраторът на лични данни се произнася в 14-дневен срок от постъпване на искането за достъп.

(6) При поискване на физическото лице се предоставя копие от обработваните му лични данни на хартиен носител.

(7) Органите на агенцията отказват изцяло или частично предоставянето на данни, когато от това би възникнала опасност за националната сигурност, за опазването на информацията, класифицирана като държавна или служебна тайна, за разкриването на източниците на информацията или негласните методи и средства за нейното събиране или ако предоставянето на тези данни на лицето би накърнило изпълнението на законово определените задачи на органите на агенцията.

(8) Уведомяването на заявителите за отказа по ал. 7 се извършва писмено, като се посочва само правното основание. За отказ се смята и липсата на уведомление в предвидените от закона срокове.

(9) Отказът по ал. 7 подлежи на обжалване по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

(10) Редът за достъп до фондовете по ал. 1 се определя с наредба на председателя на агенцията.

Чл. 37. Контролът по защитата на правата на физическите лица при обработването на личните им данни и при осъществяването на достъп до тези данни се упражнява от Комисията за защита на личните данни при условията и по реда на Закона за защита на личните данни.

Чл. 38. Вътрешноведомственият контрол на информационната дейност се осъществява от председателя на агенцията и от ръководителите на структурните звена в рамките на законовите им правомощия.

Чл. 39. При осъществяване на контрола върху информационната дейност се спазват правилата за защита на класифицираната информация.

Глава шеста **КОНТРОЛНА ДЕЙНОСТ**

Чл. 40. (1) Държавна агенция "Национална сигурност" осъществява контролна дейност във връзка с функционирането на Националната система за защита на класифицираната информация.

(2) Предписанията на председателя или на оправомощените от него органи на агенцията са задължителни за длъжностните лица.

Чл. 41. (1) (Изм. - ДВ, бр. 93 от 2009 г.) Държавна агенция "Национална сигурност" осъществява контролна дейност във връзка с пребиваването на чужденци в Република България, като дава становища по молби за:

1. предоставяне на убежище, статут на бежанец, хуманитарен статут и временна закрила по Закона за убежището и бежанците;

2. издаване на разрешения за продължително и постоянно пребиваване и на визи и включва чужденци в информационния масив на нежеланите за страната чужденци по Закона за чужденците в Република България;

3. (нова - ДВ, бр. 93 от 2009 г.) придобиване, загубване и възстановяване на българско гражданство по Закона за българското гражданство.

(2) Председателят на агенцията издава заповеди за налагане на принудителни административни мерки по Закона за чужденците в Република България.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) Председателят на агенцията налага принудителна административна мярка по чл. 75 от Закона за българските лични документи за ненапускане на страната на лица, чието пътуване застрашава сигурността на Република България.

Чл. 42. (1) Държавна агенция "Национална сигурност" в изпълнение на функциите си по чл. 6, ал. 1:

1. оценява и разработва криптографски алгоритми и средства за криптографска сигурност на класифицираната информация; одобрява и контролира криптографските мрежи за класифицирана информация; изработва и разпределя използваните криптографски ключове; разрешава и контролира производството и вноса на средства за криптографска сигурност;

2. извършва акредитация и издава сертификат за сигурност на автоматизираните информационни системи или мрежи, използвани за работа с класифицирана информация; координира и контролира дейността по защита от паразитни електромагнитни излъчвания на техническите средства, обработващи, съхраняващи и пренасящи класифицирана информация;

3. организира и осъществява комуникациите на Република България с дипломатическите и консулските й представителства и криптографската сигурност на обменяната информация, като осигурява необходимия персонал във ведомствените звена и в дипломатическите и консулските представителства;

4. придобива, обработва и систематизира информация с технически средства от технически източници на други държави в интерес на националната сигурност и я предоставя на потребители, определени със закон и със заповед на председателя на агенцията;

5. разкрива и предотвратява използването на националния радиочестотен спектър срещу сигурността на страната или в нарушение на законите и взаимодействия с компетентните държавни органи;

6. контролира и отстранява източниците на радиосмущения в радиочестотния спектър, разпределен за нуждите на националната сигурност и отбраната на Република България;

7. (изм. - ДВ, бр. 93 от 2009 г.) взаимодейства със специализирани държавни органи, както и със сродни служби на други държави и международни организации в кръга на своята компетентност;

8. извършва информационна и аналитична дейност, материалите от която предоставя на ръководството на агенцията и на други държавни органи по ред, определен от председателя на агенцията.

(2) Ведомствата осигуряват финансово дейността на звената по ал. 1, т. 3 и в дипломатическите и консулските представителства.

(3) Организацията на дейността по ал. 1, т. 3 се определя с наредба на Министерския съвет.

(4) За изпълнение на функциите по ал. 1, т. 4 и 5 агенцията разработва и прилага специфични методи и средства.

(5) (Нова - ДВ, бр. 93 от 2009 г.) При необходимост от взаимодействие в областта на криптографската сигурност председателят на агенцията сключва споразумения с органи по криптографска сигурност на други държави, с които Република България има влезли в сила международни договори за защита на класифицирана информация.

Глава седма

СЛУЖИТЕЛИ НА ДЪРЖАВНА АГЕНЦИЯ "НАЦИОНАЛНА СИГУРНОСТ"

Раздел I

Статут на служителите

Чл. 43. (1) Служители на Държавна агенция "Национална сигурност" са:

1. държавните служители;
2. лицата, работещи по трудово правоотношение.

(2) Статутът на държавните служители се урежда с този закон.

(3) Статутът на лицата, работещи по трудово правоотношение, се урежда при условията и по реда на Кодекса на труда и на този закон.

(4) Орган по назначаване на държавните служители е председателят на агенцията. Той може да възложи отделни свои правомощия по служебното правоотношение, с изключение на назначаването, налагането на дисциплинарни наказания по чл. 90, ал. 1, т. 3 - 5 и прекратяването на правоотношението, на оправомощени от него длъжностни лица в рамките на законовите им правомощия.

(5) Председателят на агенцията е работодател на лицата, работещи по трудовото правоотношение. Той може да възложи отделни свои правомощия по трудовото правоотношение на оправомощени от него длъжностни лица в рамките на законите им правомощия.

Чл. 44. (1) Държавните служители съобразно изпълняваните функции, притежаваната квалификация и професионален опит и заеманите длъжности изпълняват държавна служба в агенцията в един от следните рангове:

1. агенти:

- а) държавен агент - висш ръководен персонал;
- б) специален агент - ръководен персонал;
- в) главен агент - експертен персонал с ръководни функции;
- г) старши агент - експертен персонал с контролно-аналитични функции;
- д) младши агент - експертен персонал;

2. сътрудници:

- а) главен сътрудник - изпълнителски персонал с контролни функции;
- б) сътрудник - изпълнителски персонал.

(2) Ранговете по ал. 1 могат да имат степени, отразяващи професионалния опит на служителите, които се определят с правилника за прилагане на закона. Ранговете се присъждат от председателя на агенцията.

(3) Председателят на агенцията утвърждава класификатор на длъжностите, който се обнародва в "Държавен вестник".

Чл. 45. (1) Служителите на агенцията не могат да членуват в политически партии или коалиции или в организации с политически цели, да извършват политическа дейност, както и да предприемат други действия по служба, с които се нарушава политическият им неутралитет.

(2) Служителите на агенцията нямат право на стачка.

(3) Държавните служители в агенцията не могат да членуват в синдикални организации и да осъществяват синдикална дейност.

(4) Служителите по ал. 1 не могат да отказват изпълнение на служебни задължения по религиозни мотиви.

Чл. 46. (1) Служителите на агенцията могат да се сдружават за осъществяване на дейности от взаимен интерес извън служебните им задължения, без да нарушават установения ред и единоначалието в агенцията.

(2) В предмета на дейност на сдруженията не могат да се включват дейностите, извършвани от агенцията.

(3) Сдруженията по ал. 1 могат да членуват в сродни международни организации.

(4) Дейността на сдруженията по ал. 1 се урежда в споразумение между сдружението и председателя на агенцията.

Чл. 47. (1) Държавните служители в агенцията могат да се кандидатира за президент и вицепрезидент на Република България, народни представители, членове на Европейския парламент от Република България, общински съветници и кметове при условия и по ред, определени със закон.

(2) Държавен служител, който е регистриран за кандидат за изборен орган от политически партии или коалиции, се освобождава от държавна служба.

(3) Държавен служител, избран за народен представител, член на Европейския парламент от Република България и кмет от независима листа, се смята в неплатен отпуск за времето на мандата му и след прекратяване на пълномощията му се осигурява заемането на предишната или на друга равностойна длъжност. В 14-дневен срок от прекратяване на пълномощията му държавният служител заявява писмено пред органа по назначаването желанието си да заеме предишната или друга равностойна длъжност.

Чл. 48. В случаите, когато по отношение на държавен служител е взета мярка за неотклонение задържане под стража, компетентният орган незабавно уведомява председателя на агенцията.

Чл. 49. (1) Председателят на агенцията определя вида и модела на униформеното облекло, реда за предоставянето и носенето му, символите, отличителните знаци, както и другите принадлежности, свързани с изпълнението на служебните задължения на държавните служители.

(2) Забранява се на лица, извън тези по ал. 1, използването на униформено облекло, символи и отличителни знаци, въведени за Държавна агенция "Национална сигурност" и показващи принадлежност към нея.

(3) Държавните служители носят служебно оръжие при условия и по ред, определени с инструкцията на председателя на агенцията.

Чл. 50. (1) Държавните служители в агенцията не могат да изпълняват друга държавна служба, освен в случаите, определени с този или друг закон.

(2) Държавните служители не могат да извършват дейност, несъвместима със службата им.

(3) Несъвместимост със службата в агенцията е налице, когато държавните служители:

1. (доп. - ДВ, бр. 42 от 2009 г.) са в непосредствена йерархическа връзка на ръководство и контрол със съпруг или съпруга, лице, с което се намира във фактическо съжителство, роднина по права линия без ограничения, по съребрена линия до четвърта степен включително или по сватовство до четвърта степен включително;

2. са еднолични търговци, съдружници в търговско дружество, управители или изпълнителни членове на търговско дружество, търговски пълномощници, прокуристи, търговски представители, ликвидатори или синдици;

3. извършват търговска дейност;

4. (доп. - ДВ, бр. 93 от 2009 г.) работят по трудово правоотношение или по граждански договор, освен за осъществяване, след разрешение на председателя на агенцията, на преподавателска дейност или научноизследователска дейност;

5. участват в управителни или контролни органи на търговски дружества;

6. са избрани на изборни длъжности, за които са издигнати от политически партии или коалиции;

7. (нова - ДВ, бр. 93 от 2009 г.) са сътрудници или служители под прикритие на други служби за сигурност или служби за обществен ред.

(4) Не се смята за търговска дейност по смисъла на ал. 3, т. 3 притежаването на акции и участието в приватизацията с приватизационни бонове и в кооперации - със земеделски земи или гори с възстановено право на собственост.

(5) Несъвместимост със службата в агенцията не е налице в случаите по чл. 20, ал. 1, т. 20 и чл. 123, ал. 2, т. 6, както и при участие в юридически лица с нестопанска цел, определени за осъществяване на общественополезна дейност.

(6) В 7-дневен срок от възникване на обстоятелствата по ал. 1 и 3 държавните служители са длъжни да подадат декларация.

Чл. 51. (1) (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2008 г., в сила от 1.01.2009 г.) Държавните служители са длъжни да декларират по реда на Закона за предотвратяване и разкриване на конфликт на интереси всеки частен интерес, който имат във връзка с функциите на структурното звено, в което работят.

(2) Държавните служители са длъжни да не участват при обсъждането, подготовката и вземането на решения, когато те или свързаните с тях лица са заинтересовани от съответното решение или когато имат със заинтересованите лица отношения, пораждащи основателни съмнения в тяхната непристрастност.

(3) В случаите по ал. 2 държавните служители писмено уведомяват председателя на агенцията.

Чл. 52. Държавните служители са длъжни да изпълняват и извън установеното работно време задълженията, произтичащи от функциите и задачите на агенцията. Те са длъжни да се намесят за оказване помощ на

лица, намиращи се в опасност, и за предотвратяване или пресичане на правонарушения.

Раздел II

Изисквания за постъпване на служба

Чл. 53. (1) За държавни служители в агенцията могат да бъдат назначавани лица, които:

1. имат само българско гражданство;

2. са навършили пълнолетие;

3. не са поставени под запрещение;

4. не са осъждани за умишлено престъпление от общ характер, независимо от реабилитацията, или не са освободени от наказателна отговорност за извършено умишлено престъпление от общ характер;

5. не са лишени от правото да заемат определена държавна или обществена длъжност;

6. не са привлечени като обвиняеми или не са подсъдими за умишлено престъпление от общ характер;

7. нямат наложено дисциплинарно наказание "уволнение";

8. отговарят на общите и специфичните изисквания за заемане на длъжността.

(2) Специфичните изисквания за постъпване на служба се определят с наредба на председателя на агенцията.

(3) За работа по трудово правоотношение се приемат лица, които отговарят на изискванията по ал. 1.

(4) На длъжности, за които се изисква разрешение за достъп до класифицирана информация, могат да се назначават само лица, получили съответното разрешение.

(5) Стажът в агенцията, придобит на длъжност, за която се изисква висше юридическо образование, се зачита за стаж по специалността.

Чл. 54. (1) За заемане на държавна служба в агенцията се подава писмено заявление за назначаване.

(2) Към заявлението се прилагат необходимите документи за заемането на съответната длъжност, определени с правилника за прилагане на закона.

(3) При подаването на заявлението за заемане на държавна служба лицето подписва декларация за обстоятелствата по чл. 50, ал. 1 и 3.

Раздел III

Назначаване и преминаване на службата

Чл. 55. (1) Служебното правоотношение възниква въз основа на заповед.

(2) Заповедта по ал. 1 се издава в писмена форма и съдържа:

1. правното основание за назначаването;
2. имената и длъжността на лицето, което издава заповедта;
3. трите имена на назначаваното лице;
4. наименованието на длъжността, на която се назначава лицето;
5. ранга и степента, които се определят;
6. размера на основното месечно възнаграждение и допълнителните възнаграждения;
7. датата на издаване;
8. подписа на лицето, издало заповедта.

(3) В заповедта могат да се определят мястото и характерът на работата, както и допълнителни условия, свързани със спецификата на длъжността.

(4) Назначеното лице се запознава срещу подпис със заповедта по ал. 1.

Чл. 56. (1) Служителите в агенцията при постъпване на служба подават декларации за политически неутралитет и за имуществото и доходите си. Държавните служители подават и декларация по чл. 45, ал. 3.

(2) Ежегодно до 31 март служителите по ал. 1 подават декларация за имуществото и доходите си.

(3) При промяна на обстоятелствата по чл. 45, ал. 1 и 3 служителите на агенцията подават декларация в 7-дневен срок от промяната.

Чл. 57. (1) Държавният служител постъпва на служба в 10-дневен срок от датата на издаването на заповедта за назначаване, което се удостоверява писмено. Служебното правоотношение възниква от деня на встъпването в длъжност.

(2) Преди постъпването на служба държавният служител полага следната клетва: "Кълна се при изпълнение на службата в Държавна агенция "Национална сигурност" да спазвам Конституцията и законите на Република България и да изпълнявам добросъвестно, честно, лоялно, обективно и безпристрастно служебните си задължения."

(3) Полагането на клетвата се удостоверява с подписване на клетвен лист.

(4) Ако по уважителни причини държавният служител не положи клетва или не встъпи в длъжност в срока по ал. 1, председателят на агенцията определя нов срок за встъпване.

Чл. 58. (1) Ако назначеният държавен служител не встъпи в длъжност, не положи клетва или не подаде декларациите по чл. 56, ал. 1, издадената заповед за назначаване се отменя.

(2) Трудов договор не се сключва с лице, което откаже да подаде декларациите по чл. 56, ал. 1.

Чл. 59. (1) При първоначално назначаване на държавен служител в агенцията започва да тече едногодишен срок за изпитване, считано от датата на встъпване в длъжност.

(2) Срокът за изпитване не тече, когато държавният служител:

1. е в законоустановен отпуск;

2. преминава първоначална професионална подготовка по чл. 67, ал. 2.

Чл. 60. (1) За всеки служител в агенцията се съставя и води служебно досие.

(2) В служебното досие се съхраняват документи относно: възникването и прекратяването на правоотношението, професионалното развитие, наградите и отличията, отпуските, наложените наказания, временното отстраняване от длъжност, длъжностната характеристика, както и декларациите по чл. 50, ал. 6, чл. 51, ал. 1, чл. 54, ал. 3 и чл. 56.

(3) Служителят има право да се запознае с досието си при условия и по ред, определени от председателя на агенцията.

(4) Служебното досие се съхранява 10 години след прекратяване на правоотношението, освен ако в нормативен акт е предвидено друго.

Чл. 61. Редът за възникване, изменение и прекратяване на служебното правоотношение на държавните служители се определя с правилника за прилагане на закона.

Чл. 62. (1) Държавният служител се атестира чрез оценка на изпълнението на длъжността.

(2) Атестирането се извършва по система от критерии, чрез които се оценяват постигането на предварително съгласувани цели, степента на изпълнение на задълженията и професионалните компетентности на държавния служител.

(3) Оценката на изпълнението на длъжността на държавния служител трябва да е мотивирана, като се основава на обективно установени факти и обстоятелства.

(4) Условията и редът за провеждане на атестирането се определят с правилника за прилагане на закона.

Чл. 63. Развитието в кариерата се осъществява чрез последователно преминаване в по-високи ранг, степен или длъжност по ред, определен с правилника за прилагане на закона.

Чл. 64. (1) При отсъствие на държавен служител изпълнението на служебните му задължения се осъществява от друг служител, определен със заповед на председателя на агенцията или оправомощено от него длъжностно лице.

(2) Заповедта по ал. 1 се издава въз основа на искане от непосредствения ръководител.

(3) Заместването се извършва със съгласието на служителя, освен в случаите на мотивирана служебна необходимост. За времето на заместването държавният служител продължава да изпълнява и досегашните си задължения.

(4) Процедурата по ал. 1 и 2 не се прилага за лица, които по длъжност са заместници на титуляра.

(5) (Изм. - ДВ, бр. 93 от 2009 г.) Когато отсъствието е над 30 работни дни, със заповедта по ал. 2 се определя месечно възнаграждение в размер на основното месечно възнаграждение за ранга и степента на замествания служител.

(6) Срокът по ал. 5 не може да бъде по-дълъг от една година.

Чл. 65. (1) Председателят на агенцията може да определи държавен служител, който да изпълнява работа по вътрешно съвместителство за срок до назначаването на служител на незаетата длъжност.

(2) Срокът по ал. 1 не може да бъде по-дълъг от 6 месеца.

(3) В случая по ал. 1 лицето получава заедно с възнаграждението си и 50 на сто от минималния размер на основното месечно възнаграждение за незаетата длъжност.

Чл. 66. При изпълнение на служебните си задължения и в обществения си живот държавните служители са длъжни да спазват Етичния кодекс за

поведение на държавните служители в Държавна агенция "Национална сигурност".

Чл. 67. (1) Обучението, квалификацията и професионалната подготовка на служителите на агенцията се извършват при условия и по ред, определени с правилника за прилагане на закона.

(2) Председателят на агенцията утвърждава списък на длъжностите, за които първоначалната професионална подготовка е задължителна.

(3) Когато нуждите на службата налагат, разходите за повишаване на професионалната квалификация и преквалификация на държавния служител са за сметка на агенцията.

(4) Държавният служител, изпратен при условията на ал. 3 с негово съгласие на обучение с обща продължителност повече от един месец в рамките на една календарна година, се задължава да работи в агенцията за период от една до три години след обучението. Условията и конкретният срок се определят от председателя на агенцията. При прекратяване на служебното правоотношение по чл. 110, ал. 1, т. 4 или 8 служителят възстановява разходите по обучението съответно на неизпълнението.

Чл. 68. По време на службата си държавните служители са длъжни да поддържат физическата си подготовка по ред, определен с инструкция на председателя на агенцията.

Чл. 69. (1) В мирно време държавните служители в агенцията могат да участват в операции и мисии извън територията на Република България съгласно българското законодателство и международните договори, по които Република България е страна.

(2) Условията и редът за участие в операции и мисии по ал. 1 се определят с наредба на Министерския съвет.

Раздел IV

Възнаграждения, материално, здравно и социално осигуряване на служителите

Чл. 70. Брутното месечно възнаграждение на служителите на агенцията се състои от основно месечно възнаграждение и допълнителни възнаграждения.

Чл. 71. (1) Държавните служители в агенцията получават основно месечно възнаграждение, определено съобразно техния ранг и степен.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 93 от 2009 г., в сила от 1.01.2010 г.) Базата за определяне размера на основното месечно възнаграждение за най-ниския ранг за държавните служители в Държавна агенция "Национална сигурност" се определя ежегодно със закона за държавния бюджет на Република България, като месечното възнаграждение се увеличава с коефициент спрямо базата, както следва:

1. за агенти - не по-малко от 3,4;
2. за сътрудници - не по-малко от 2,2.

(3) Конкретният размер на основните месечни възнаграждения на държавните служители се определя от председателя на агенцията съгласно вътрешните правила за работната заплата и разполагаемите средства по бюджета на агенцията.

Чл. 72. (1) Към основното месечно възнаграждение на държавните служители се изплащат допълнителни възнаграждения за:

1. прослужено време - в размер 2 на сто върху основното месечно възнаграждение за всяка година стаж, но не повече от 40 на сто; при определяне на размера се взема предвид целият стаж от първа категория труд, както и приравненият към първа категория труд;

2. специфични условия на труд - при условия, по ред и в размери, определени с наредба на председателя на агенцията;

3. извънреден труд;

4. научна степен;

5. работа при вредни за здравето условия - при условия и в размер, определени от Министерския съвет;

6. постигнати резултати в служебната дейност въз основа на оценка;

7. други допълнителни случаи, установени в нормативен акт.

(2) Допълнителното възнаграждение по ал. 1, т. 6 се изплаща на тримесечен период при условия и по ред, определени с наредба на председателя на агенцията.

Чл. 73. (1) Лицата, работещи по трудово правоотношение, получават основно месечно възнаграждение, което се образува от заплатата за длъжност и добавката за работа в агенцията.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 93 от 2009 г., в сила от 1.01.2010 г.) Базата за определяне размера на заплатата за най-ниската длъжност се определя ежегодно със закона за държавния бюджет на Република България, като заплатата за длъжност се увеличава с коефициент спрямо базата, както следва:

1. за висше образование - не по-малко от 2,6;

2. за средно образование - не по-малко от 1,5.

(3) Размерът на добавката за работа в агенцията се определя със заповед на председателя на агенцията.

(4) Лицата, работещи по трудово правоотношение, получават и допълнителните възнаграждения по чл. 72, ал. 1, т. 2 и 6.

Чл. 74. (1) На служителите на агенцията се изплащат ежемесечно порционни пари.

(2) На служителите на агенцията се осигуряват:

1. храна;

2. представително или униформено облекло или левовата му равностойност;

3. лични предпазни средства, специално или работно облекло;

4. друго вещеве имущество и снаряжение.

(3) За извършване на дейности, свързани с вредни за здравето последици, на служителите на агенцията се осигуряват безплатна предпазна храна и противоотрови.

(4) При преместване на работа в други населени места в случаите, определени от председателя на агенцията, на държавните служители и на членовете на техните семейства се изплащат еднократно обезщетение и транспортните разходи при преместването.

(5) Размерът на сумите и доволствията по ал. 1 - 4 и условията и редът за предоставянето им се определят ежегодно със заповед на председателя на агенцията.

(6) Стойността на доволствията по ал. 1 - 4 не се облага с данъци.

Чл. 75. (Отм. - ДВ, бр. 93 от 2009 г.).

Чл. 76. (1) Служителите, както и членовете на семействата на загиналите при изпълнение на служебните си задължения държавни служители, изпаднали в тежко материално положение, се подпомагат с парични средства, които не се облагат с данък. Размерът на сумите и редът за предоставянето им се определят със заповед на председателя за всеки конкретен случай.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 93 от 2009 г.) При смърт на служител разноските за погребението се поемат от агенцията в размер, определен от председателя на агенцията.

Чл. 77. (1) Задължителното здравно и социално осигуряване на държавните служители е за сметка на републиканския бюджет.

(2) Служителите на агенцията ползват лечебните заведения към Министерския съвет, Министерството на отбраната и Министерството на вътрешните работи по реда на Закона за здравното осигуряване.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 93 от 2009 г.) Служителите на агенцията ползват почивните бази, санаториалните и профилактичните заведения към Министерския съвет по ред, определен с акт на Министерския съвет.

(4) (Нова - ДВ, бр. 93 от 2009 г.) Почивните бази, санаториалните и профилактичните заведения на Министерството на отбраната и Министерството на вътрешните работи се ползват от служителите на агенцията при условия и по ред, определени съвместно от председателя на агенцията и съответния министър.

Чл. 78. Трудът на държавните служители в агенцията се зачита като първа категория.

Чл. 79. (1) Служителите на агенцията задължително се застраховат срещу смърт, временна неработоспособност или трайно загубена или намалена работоспособност вследствие на злополука за сметка на републиканския бюджет.

(2) Председателят на агенцията съгласувано с министъра на финансите може да определи категориите служители от агенцията, които се застраховат и за гражданска отговорност за сметка на републиканския бюджет.

(3) Задължителното застраховане не е пречка за сключване на други застрахователни договори от заинтересованите.

Чл. 80. При изпълнение на служебните си задължения държавните служители в агенцията пътуват безплатно в обществения градски транспорт.

Чл. 81. На държавните служители, които ползват жилище при условията на свободно договаряне, агенцията изплаща компенсационни суми при условия и по ред, определени от Министерския съвет.

Раздел V

Работно време, почивки и отпуски

Чл. 82. (1) Нормалната продължителност на работното време на държавните служители в агенцията е 8 часа дневно и 40 часа седмично при 5-дневна работна седмица.

(2) За държавните служители, които изпълняват служебните си задължения при вредни, опасни или специфични условия на труд, се установява намалено работно време.

(3) Работното време на държавните служители се изчислява в работни дни - подневно, а за работещите на 8-, 12- или 24-часови смени - сумирано за тримесечен период.

(4) Времето за почивка на служителите, с изключение на работещите на 24-часови смени, когато им е осигурена такава, не се включва в продължителността на работното време.

(5) За държавните служители в агенцията, извън тези по ал. 2 и работещите на смени, се установява ненормиран работен ден. Те са длъжни при необходимост да изпълняват служебните си задължения и след изтичане на редовното работно време.

(6) Работата извън редовното работно време се компенсира със:

1. допълнителен платен годишен отпуск за работата в работни дни и с възнаграждение за извънреден труд за работата в почивни и празнични дни - за служителите по ал. 5;

2. възнаграждение за извънреден труд за отработени до 50 часа на отчетен период и с допълнителен отпуск за отработеното време над 50 часа - за служителите по ал. 3.

(7) Извънредният труд по ал. 6 се заплаща с 50 на сто увеличение върху основното месечно възнаграждение.

(8) Разпоредбите на ал. 1 - 6 не се прилагат при обявяване на положение на война, военно положение или извънредно положение, както и при обявяване на кризисно или бедствено положение или други извънредни ситуации, определени с правилника за прилагане на закона.

(9) Редът за разпределянето на работното време, за неговото отчитане и за компенсирането на работата на държавните служители извън редовното работно време се определя с инструкция на председателя на агенцията.

(10) Официални празници за държавните служители са дните, посочени в чл. 154, ал. 1 от Кодекса на труда.

Чл. 83. (1) Държавните служители в агенцията имат право на следните видове отпуски:

1. редовен платен годишен отпуск - в размер 30 работни дни;
2. допълнителен платен годишен отпуск - по един ден за всяка прослужена година за първа категория труд, както и за приравнения трудов стаж, но не повече от 10 работни дни;
3. допълнителен платен годишен отпуск по чл. 82, ал. 6 - до 12 работни дни;
4. допълнителен платен годишен отпуск при преместване на работа в друго населено място - в размер до три работни дни, който не може да се компенсира с парично обезщетение;
5. неплатен отпуск - до 6 месеца през цялата служба;
6. неплатен отпуск - за времето на провеждане на стаж по чл. 294, ал. 1 от Закона за съдебната власт;
7. неплатен отпуск - за времето на провеждане на предизборната кампания.

(2) Отпуските по ал. 1 се зачитат за трудов стаж по този закон, освен в случаите по ал. 1, т. 6.

(3) За времето на платения годишен отпуск държавните служители в агенцията получават основното месечно възнаграждение и допълнителните възнаграждения с постоянен характер съобразно размера им към момента на започване ползването на отпуска.

(4) Забранява се компенсирането на отпуските по ал. 1, т. 1 - 3 с парично обезщетение, освен при прекратяване на служебното правоотношение.

(5) Редът за ползване на отпуските се определя с инструкция на председателя на агенцията.

Чл. 84. (1) Държавните служители в агенцията имат право на отпуск за работа във вредни за здравето условия, за изпълнение на обществени и граждански задължения, за временна неработоспособност, за бременност, раждане и осиновяване, за кърмене и хранене на малко дете, за отглеждане на дете, при смърт или тежко заболяване на родител, за две или повече живи деца, за приеман изпит в учебно заведение и за обучение, както и на неплатен отпуск, при условията, по реда и в размерите, предвидени в Кодекса на труда.

(2) Бременните държавни служителки в агенцията се ползват от специалната закрила по Кодекса на труда.

Раздел VI

Отличия и награди

Чл. 85. Служителите на агенцията могат да бъдат награждавани с отличия и награди за постигнати висок професионализъм и образцово изпълнение на служебните задължения.

Чл. 86. (1) Отличията са:

1. писмена похвала;
2. обявяване на благодарност;
3. сребърен почетен знак на Държавна агенция "Национална сигурност";
4. златен почетен знак на Държавна агенция "Национална сигурност".

(2) Наградите са парични и предметни. Стойността на паричната или предметната награда не може да надвишава размера на основното месечно възнаграждение на служителя.

(3) Отличията и наградите се дават от председателя на агенцията, а в случаите по ал. 1, т. 1 и 2 и ал. 2, с изключение на огнестрелното оръжие - и от служители, определени от него.

(4) Председателят на агенцията може по своя преценка едновременно да награди с отличие и с предметна награда.

(5) Условието и редът за награждаване, както и съдържанието на отличията и наградите се определят с правилника за прилагане на закона.

Чл. 87. За оказване на съдействие и конкретна помощ на агенцията български граждани и граждани на друга държава могат да бъдат награждавани с почетните знаци на агенцията и с парични или предметни награди, включително и с огнестрелно оръжие.

Раздел VII

Дисциплинарна отговорност

Чл. 88. (1) Държавните служители в агенцията, които виновно са нарушили служебните си задължения, се наказват с предвидените в този закон наказания.

(2) Дисциплинарните нарушения са:

1. неизпълнение на разпоредбите на този закон и на издадените въз основа на него подзаконовни нормативни актове, на заповедите и разпорежданията на председателя и заместник-председателите на агенцията и на преките ръководители;

2. неизпълнение на служебните задължения;

3. неспазване на служебните правомощия;

4. неспазване на правилата на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в Държавна агенция "Национална сигурност".

(3) Дисциплинарната отговорност се носи независимо от гражданската, наказателната или административнонаказателната отговорност, ако такава се предвижда.

Чл. 89. (1) Дисциплинарните наказания се налагат не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от една година от извършването му.

(2) Когато дисциплинарното нарушение е и престъпление или административно нарушение, сроковете по ал. 1 започват да текат от влизане в сила на съдебния акт или на наказателното постановление.

(3) Сроковете по ал. 1 не текат, когато държавният служител е в законоустановен отпуск или по отношение на него е взета мярка за неотклонение задържане под стража или домашен арест.

Чл. 90. (1) Дисциплинарните наказания са:

1. забележка;
2. порицание;
3. недопускане за израстване в ранг, степен или длъжност за срок от една до три години;
4. (изм. - ДВ, бр. 93 от 2009 г.) понижаване в ранг, степен на ранг или длъжност, за срок от три месеца до една година;
5. уволнение.

(2) За едно и също дисциплинарно нарушение може да се наложи само едно дисциплинарно наказание.

Чл. 91. (1) Дисциплинарното наказание "уволнение" се налага задължително в следните случаи:

1. осъждане за умишлено престъпление от общ характер или лишаване от право да се заема държавна длъжност;
2. нарушаване забраната на чл. 45, ал. 1, 2 или 3;
3. нарушаване на правилата за защита на класифицираната информация, довело до нерегламентиран достъп;
4. неявяване на работа без уважителни причини в два последователни работни дни;
5. демонстративно неподчинение или подбуждане към такова, заплаха или насилствени действия спрямо ръководител или подчинен;

6. превишаване на власт или използване на служебното положение за лична облага или за облага на трети лица;

7. злоупотреба с власт;

8. умишлени нарушения на служебните задължения, които са причинили значителна вреда на държавата, Държавна агенция "Национална сигурност", юридически лица или граждани;

9. извършване на друго тежко дисциплинарно нарушение.

(2) В случаите на временно отстраняване от длъжност по реда на Наказателно-процесуалния кодекс за извършени умишлени престъпления от общ характер по дела, приключили с влязъл в сила съдебен акт, дисциплинарното наказание "уволнение" се налага от датата на отстраняването.

Чл. 92. (1) Дисциплинарните наказания на държавните служители се налагат с мотивирана писмена заповед на председателя на агенцията. В случаите по чл. 90, ал. 1, т. 1 и 2 дисциплинарните наказания могат да се налагат с мотивирана писмена заповед и от оправомощени от председателя длъжностни лица.

(2) В заповедта по ал. 1 се посочват:

1. трите имена и длъжността на дисциплинарно наказващия орган;

2. дата на издаването;

3. трите имена и длъжността на наказвания държавен служител;

4. описание на извършеното от него нарушение, датата и мястото, където е извършено, обстоятелствата, при които е извършено, както и доказателствата, които го установяват;

5. служебните задължения, които са били виновно нарушени;

6. видът и размерът на наказанието;

7. правното основание за налагането му.

Чл. 93. (1) Преди налагане на дисциплинарното наказание дисциплинарно наказващият орган изслушва привлечения към дисциплинарна отговорност държавен служител или приема писменото му обяснение и събира доказателствата от значение за случая.

(2) Когато дисциплинарно наказващият орган не е изслушал държавния служител или не е приел писменото му обяснение, съдът отменя наложеното дисциплинарно наказание, без да разглежда делото по същество, освен ако привлеченият към дисциплинарна отговорност служител не е дал обяснения или не е бил изслушан по негова вина.

(3) До влизането в сила на заповедта или на решението за налагане на дисциплинарно наказание не могат да се разгласяват факти и обстоятелства във връзка с дисциплинарното производство.

Чл. 94. (1) При определяне вида и размера на дисциплинарното наказание се вземат предвид тежестта на нарушението и настъпилите от него последици, обстоятелствата, при които е извършено, формата на вината и цялостното поведение на държавния служител по време на службата.

(2) Дисциплинарното производство се провежда в отсъствие на държавния служител, когато това няма да попречи за разкриване на обективната истина, ако държавният служител:

1. не е намерен на посочения от него адрес или го е променил, без да уведоми съответния орган;

2. се намира извън пределите на Република България, без да е в законоустановен отпуск или в служебна командировка, и не е представил уважителни причини за това.

Чл. 95. (1) Заповедта за налагане на дисциплинарното наказание се връчва на държавния служител срещу подпис, като се отбелязва датата на връчване. При невъзможност заповедта да бъде връчена лично на държавния служител дисциплинарно наказващият орган я изпраща на постоянния му адрес с препоръчано писмо с обратна разписка.

(2) Екземпляр от влязлата в сила заповед по ал. 1 се прилага към служебното досие на държавния служител.

(3) Заповедта за налагане на дисциплинарното наказание подлежи на изпълнение от деня на връчването ѝ на държавния служител или от деня на нейното получаване, когато е изпратена с препоръчано писмо с обратна разписка.

Чл. 96. Заповедта за налагане на дисциплинарното наказание може да се обжалва по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Обжалването не спира изпълнението.

Чл. 97. (1) Дисциплинарните наказания, с изключение на уволнението, се заличават с изтичането на една година от:

1. налагането им - по чл. 90, ал. 1, т. 1 и 2;
2. изтичането на срока - по чл. 90, ал. 1, т. 3 и 4.

(2) Заличаването се извършва служебно чрез съответно отбелязване в служебното досие.

(3) Дисциплинарните наказания, с изключение на уволнението, могат да бъдат заличени и преди изтичането на срока по ал. 1, ако държавният служител в срок 6 месеца не е извършил други нарушения на служебните си задължения.

(4) Предсрочното заличаване се извършва въз основа на мотивирана писмена заповед на председателя на агенцията или оправомощено от него длъжностно лице, която се връчва на държавния служител и се прилага към служебното досие.

Чл. 98. Редът за провеждане на дисциплинарното производство и за налагане и изпълнение на дисциплинарните наказания се определя с правилника за прилагане на закона.

Чл. 99. (1) Държавен служител в агенцията може да бъде временно отстранен от длъжност:

1. по реда на Наказателно-процесуалния кодекс;

2. когато срещу него е образувано дисциплинарно производство за нарушение по чл. 91, ал. 1 и служебното му положение би затруднило разкриването на обективната истина; в този случай отстраняването се извършва от председателя на агенцията или от оправомощено от него длъжностно лице;

3. когато се явява в състояние, което не му позволява да изпълнява служебните си задължения; в този случай отстраняването се извършва от непосредствения или по-горестоящия ръководител и продължава, докато служителят възстанови годността за изпълнение на служебните си задължения.

(2) Държавният служител не получава възнаграждение за времето, през което е бил отстранен.

(3) Когато дисциплинарното производство по ал. 1, т. 2 бъде прекратено или когато не бъде наложено дисциплинарно наказание "уволнение", на държавния служител се заплаща възнаграждението за периода на отстраняването.

(4) При прекратяване на наказателното производство или при постановяване на оправдателна присъда държавният служител, който е временно отстранен от длъжност, се възстановява и му се заплаща възнаграждението за периода на отстраняването.

Раздел VIII

Имуществена отговорност на държавните служители

Чл. 100. (1) Държавните служители в агенцията отговарят имуществено за вредите, които са причинили на държавата по непредпазливост при или по повод изпълнение на служебните си задължения.

(2) За вредите, причинени на граждани при условията на ал. 1, държавните служители в агенцията не носят имуществена отговорност към увредения. В тези случаи държавата е длъжна да обезщети увредения за всички имуществени и неимуществени вреди съобразно общите правила на гражданското право.

(3) За вредите, причинени умишлено или в резултат на престъпление или причинени не при или по повод изпълнение на служебните задължения,

отговорността на държавните служители в агенцията се определя в съответствие с гражданския закон.

(4) Имуществената отговорност на държавните служители в агенцията се носи независимо от дисциплинарната, административнонаказателната или наказателната отговорност, ако такава се предвижда.

Чл. 101. (1) Държавните служители в агенцията не отговарят имуществено за вредите, които са възникнали от рискова дейност, свързана с изпълнението на служебните им задължения.

(2) Държавата и държавните служители в агенцията не отговарят за вреди на трети лица, когато са причинени в условията на извънредни обстоятелства при осъществяване на действия, свързани със защита на националната сигурност.

Чл. 102. (1) За изплатените обезщетения за вреди, причинени на граждани от незаконни актове, действия или бездействия на органи и длъжностни лица от агенцията, Държавна агенция "Национална сигурност" има право на иск срещу служителите, които са ги причинили виновно при условията на чл. 100, ал. 1.

(2) Държавата има право на иск срещу служителите, виновно причинили вреди при условията на чл. 100, ал. 2, за обезщетението, изплатено на увредения.

(3) Когато държавният служител е изпълнявал служебните си задължения точно, държавата отговаря за всички имуществени и неимуществени вреди, причинени от него на граждани, без да има право да търси от причинителя на вредата възстановяване на платеното от нея.

Чл. 103. (1) Държавните служители в агенцията отговарят за претърпените загуби, но не и за пропуснатите ползи.

(2) Размерът на вредите се определя към деня на настъпването им, а ако това не може да се установи - към деня на откриването им.

Чл. 104. (1) За вреди, причинени при условията на чл. 100, ал. 1, служителят отговаря в размера на вредата, но не повече от едно брутно месечно възнаграждение за месеца, предхождащ причиняването на вредата, а

ако това не може да се установи - за месеца, предхождащ отриването на вредата.

(2) За вреди, причинени при условията на ал. 1 от ръководни служители, отговорността е в размера на вредата, но не повече от три брутни месечни възнаграждения.

(3) Имуществената отговорност по чл. 100, ал. 1 не може да се търси, когато от деня на причиняване на вредата са изтекли повече от три години.

Чл. 105. (1) Държавните служители в агенцията, чието служебно задължение е да събират, съхраняват, разходват или отчитат парични или материални ценности, отговарят:

1. в размера на вредата, но не повече от три брутни месечни възнаграждения;

2. за липса - в пълния размер заедно със законната лихва от деня на причиняване на вредата, а когато това не може да се установи - от деня на откриване на липсата.

(2) Лицата, които са получили нещо без основание от причинителя на вредата или са се възползвали от увреждането по ал. 1, т. 1, дължат солидарно с причинителя на вредата връщане на полученото до размера на обогатяването. Лицата дължат връщане и на полученото по дарение от причинителя на вредата, когато дарението е със средства, извлечени от причинената вреда.

(3) Исковете по ал. 1, т. 2 и ал. 2 се погасяват с изтичане на 10-годишна давност от деня на причиняването на вредата.

Чл. 106. Когато вредата е причинена от няколко лица, те отговарят в случаите на:

1. ограничена имуществена отговорност - съобразно участието на всеки от тях в причиняването на вредата, а когато това не може да бъде установено - пропорционално на брутното месечно възнаграждение; сборът на дължимите от тях обезщетения не може да надвишава размера на вредата;

2. пълна имуществена отговорност - солидарно.

Чл. 107. (1) В случаите на ограничена имуществена отговорност председателят на агенцията или оправомощено от него длъжностно лице издава заповед за основаниято и размера на отговорността на служителя.

(2) Заповедта по ал. 1 се издава в едномесечен срок от откриването на вредата, но не по-късно от една година от причиняването ѝ, а когато е причинена от ръководен служител или при извършване на отчетна дейност - в тримесечен срок от откриването ѝ, но не по-късно от 5 години от нейното причиняване. Тези срокове не текат, ако е образувано производство за осъществяване на пълна имуществена отговорност, докато производството е висящо.

(3) Ако държавният служител в едномесечен срок от връчването на заповедта писмено оспори основаниято или размера на отговорността, агенцията може да предяви срещу него иск пред съда.

(4) Ако в срока по ал. 3 задълженото лице не оспори основаниято или размера на отговорността, сумата, определена със заповедта, се удържа от неговото възнаграждение в размерите, посочени в Гражданския процесуален кодекс.

(5) При прекратяване на служебното правоотношение неиздължената сума по ограничената имуществена отговорност се удържа изцяло от обезщетението и другите вземания, които задълженото лице има право да получи, а ако дължимата сума не може да се събере по този начин, вземането се събира по реда на Гражданския процесуален кодекс.

(6) Лихви върху дължимите суми по заповед за реализиране на ограничена имуществена отговорност не се дължат.

(7) Събраните по заповеди за ограничена имуществена отговорност суми се внасят в приход на бюджета на агенцията.

Чл. 108. (1) Пълната имуществена отговорност се осъществява по съдебен ред, освен ако държавният служител внесе доброволно сумата преди съдебното производство.

(2) Исковете за пълна имуществена отговорност по ал. 1 се погасяват с изтичане на 5-годишна давност, която започва да тече от деня на

причиняването на вредата. В тези случаи давността се прекъсва и с акт, съставен от контролен орган, от деня на връчването му на служителя.

Чл. 109. За неуредените в този раздел въпроси се прилагат разпоредбите на гражданския закон.

Раздел IX

Прекратяване на служебното правоотношение

Чл. 110. (1) Служебното правоотношение на държавния служител в Държавна агенция "Национална сигурност" се прекратява:

1. при навършване на 60-годишна възраст;
2. при придобиване право на пенсия по чл. 69, ал. 3 от Кодекса за социално осигуряване - по искане на служителя или по преценка на органа по назначаване;
 - 2а. (нова - ДВ, бр. 93 от 2009 г.) при придобито и упражнено право на пенсия - по преценка на органа по назначаване;
3. по здравословни причини - при невъзможност да изпълнява възложената му работа поради болест, довела до трайна неработоспособност, или по здравни противопоказания;
4. по собствено желание;
5. при съкращаване на длъжността;
6. при неявяване или отказ на служителя да заеме длъжността, на която е възстановен, в 14-дневен срок от влизане в сила на съдебното решение за отмяна на заповедта за прекратяване на служебното правоотношение, освен когато този срок не бъде спазен по уважителни причини;
7. при обективна невъзможност да изпълнява задълженията си поради:
 - а) влизане в сила на съдебен акт, с който е наложено наказание лишаване от свобода, когато изпълнението на наказанието не е отложено по реда на Наказателния кодекс, или е наложено наказание по чл. 37, ал. 1, т. 6 и 7 от

Наказателния кодекс и не е задължително налагането на дисциплинарно наказание "уволнение";

б) получаване на най-ниската обща оценка на изпълнението на длъжността при атестирането по чл. 62;

в) установяване наличието на обстоятелства по чл. 53, ал. 1, т. 4, когато не е задължително налагането на дисциплинарно наказание "уволнение";

г) отказ или отнемане на разрешение за достъп до класифицирана информация;

д) установяване на несъвместимост в случаите по чл. 50, ал. 1 и 3;

е) (изм. - ДВ, бр. 93 от 2009 г.) неефективност при изпълнение на заеманата длъжност на прикритие - за служителите на прикритие;

8. при налагане на дисциплинарно наказание "уволнение";

9. в периода на срока за изпитване - по преценка на органа по назначаване след оценка на изпълнението на длъжността;

10. при смърт на държавния служител;

11. (нова - ДВ, бр. 42 от 2009 г.) при влизане в сила на акт, с който е установен конфликт на интереси по Закона за предотвратяване и разкриване на конфликт на интереси.

(2) Обстоятелствата по ал. 1, т. 3 се установяват въз основа на решение на Националната експертна лекарска комисия, което може да се обжалва пред Административния съд - град София, по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

(3) Прекратяване на служебното правоотношение в случаите по ал. 1, т. 3, 5 и 7, буква "г" и буква "д" във връзка с чл. 50, ал. 3, т. 1, се допуска само ако служителят откаже да заеме друга предложена му длъжност в рамките на притежавания ранг и степен или ако няма подходяща незаета длъжност.

(4) Редът за прекратяване на служебното правоотношение по ал. 1 се определя с правилника за прилагане на закона.

(5) Държавните служители запазват притежавания ранг при следващо назначаване на държавна служба в агенцията, освен в случаите по ал. 1, т. 8.

Чл. 111. Заповедите за прекратяване на служебното правоотношение на държавните служители се издават от председателя на агенцията.

Чл. 112. (1) Органът по чл. 111 прекратява служебното правоотношение по чл. 110, ал. 1, т. 5 и 7 с едномесечно предизвестие. При неспазване на срока на предизвестие на държавния служител се дължи обезщетение за неспазения срок на предизвестията.

(2) При прекратяване на служебното правоотношение по писмено искане на служителя по чл. 110, ал. 1, т. 2 и 4 заповедта се издава в срока по ал. 1. Органът по чл. 111 може да прекрати служебното правоотношение преди изтичането на срока, като заплати обезщетение на държавния служител за остатъка от времето.

Чл. 113. Държавните служители в агенцията не могат да бъдат освобождавани от служба по време на отпуск, освен в случаите по чл. 110, ал. 1, т. 1 и 3, както и когато са осъдени на лишаване от свобода за умишлено престъпление от общ характер.

Чл. 114. (1) Заповедта за прекратяване на служебното правоотношение подлежи на незабавно изпълнение.

(2) Служебното правоотношение се прекратява от датата на връчването на заповедта, а в случаите по чл. 110, ал. 1, т. 10 - от датата на смъртта.

Чл. 115. Заповедта за прекратяване на служебното правоотношение може да се обжалва по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Обжалването не спира изпълнението.

Чл. 116. При отмяна на заповедта за прекратяване на служебното правоотношение държавният служител се възстановява в двумесечен срок на предишната или на друга равностойна длъжност, ако в 14-дневен срок от влизането в сила на съдебното решение се яви в съответното структурно звено на агенцията.

Раздел X

Обезщетения на държавните служители

Чл. 117. (1) При прекратяване на служебното правоотношение на държавните служители в Държавна агенция "Национална сигурност" се изплаща еднократно парично обезщетение в размер на толкова брутни месечни възнаграждения, колкото прослужени години имат, но не повече от 20.

(2) Когато държавните служители са прослужили 10 и повече години и служебното им правоотношение е прекратено на основание чл. 110, ал. 1, т. 3, размерът на еднократното парично обезщетение не може да бъде по-малък от 15 брутни месечни възнаграждения.

(3) При прекратяване на служебното правоотношение при условията на ал. 2, когато прослуженото време е по-малко от 10 години, еднократното парично обезщетение е в размер 10 брутни месечни възнаграждения.

(4) При повторно и при всяко следващо прекратяване на служебното правоотношение от дължимото обезщетение, определено по реда на ал. 1 - 3, се приспадат толкова брутни месечни възнаграждения, колкото вече са получени от държавните служители.

(5) При прекратяване на служебното правоотношение след прослужени 10 и повече години държавните служители имат право на еднократно допълнително вещеве имуществено или на левовата му равностойност.

(6) (Изм. - ДВ, бр. 42 от 2009 г.) Разпоредбите на ал. 1 и 5 не се прилагат при прекратяване на служебното правоотношение по чл. 110, ал. 1, т. 8 и 11.

(7) В случаите, когато държавен служител е привлечен като обвиняем за извършено умишлено престъпление от общ характер или по отношение на него е образувано дисциплинарно производство, обезщетението не се изплаща до приключване на наказателното или дисциплинарното производство.

(8) При прекратяване на служебното правоотношение поради смърт на държавния служител на преживелия съпруг, децата и родителите се изплаща обезщетението по ал. 1, 2 или 3.

Чл. 118. (1) При определяне размера на обезщетението по чл. 117 се вземат предвид прослужените години като държавен служител в агенцията без приравнения трудов стаж.

(2) Извън случаите по ал. 1 приравненият трудов стаж се зачита за определяне на еднократното парично обезщетение при прекратяване на правоотношението на държавния служител по чл. 110, ал. 1, т. 2, когато е прослужил последните 13 години и 4 месеца на длъжности по ал. 1.

Чл. 119. При незаконно прекратяване на служебното правоотношение държавните служители в Държавна агенция "Национална сигурност" имат право на обезщетение в размер на brutното им месечно възнаграждение, определено към момента на прекратяването, за времето, през което са останали без работа, но за не повече от 6 месеца. Когато през това време са работили на по-ниско платена работа, те имат право на разликата във възнагражденията.

Чл. 120. (1) На държавните служители, претърпели телесна повреда при или по повод изпълнение на служебните си задължения, се изплаща еднократно парично обезщетение в размер 10 brutни месечни възнаграждения при тежка телесна повреда и 6 brutни месечни възнаграждения при средна телесна повреда.

(2) На преживелия съпруг, децата и родителите на загинали при или по повод изпълнение на служебните си задължения държавни служители се изплаща еднократно парично обезщетение на всеки от тях в размер 12 brutни месечни възнаграждения.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 93 от 2009 г.) Видът на причинената телесна повреда се определя от съответните експертни лекарски комисии в лечебните заведения по чл. 77, ал. 2, а обстоятелствата, при които е причинена или при които държавният служител е загинал, се удостоверяват от прекия ръководител.

(4) В случаите на смърт на лицата по ал. 2 се изплаща и обезщетението по чл. 117, ал. 1.

Чл. 121. Еднократните парични обезщетения по този закон се изплащат на базата на brutното месечно възнаграждение, определено към датата на

прекратяване на служебното правоотношение, на отстраняване от длъжност или на установяване на събитието по чл. 120, което включва:

1. основното месечно възнаграждение;
2. допълнителни месечни възнаграждения за прослужено време, за специфични условия на труд и за научна степен.

Чл. 122. Обезщетенията по чл. 117 и 120 не подлежат на облагане с данък.

Глава осма
ОРГАНИ НА ДЪРЖАВНА АГЕНЦИЯ
"НАЦИОНАЛНА СИГУРНОСТ".
ПРАВОМОЩИЯ

Чл. 123. (1) Органи на агенцията са държавните служители.

(2) При осъществяване на дейността си органите по ал. 1:

1. осъществяват наблюдение и контрол на лица, обекти и дейности, свързани с посегателства и заплахи за националната сигурност;
2. прилагат и ползват разузнавателни способности и средства при условия и по ред, определени с наредба на Министерския съвет;
3. (отм. - ДВ, бр. 93 от 2009 г.);
4. привличат граждани за доброволно сътрудничество;
5. в рамките на своята компетентност прилагат и използват специални разузнавателни средства при условия и по ред, определени със Закона за специалните разузнавателни средства;
6. организират прикриването на служители на агенцията и тяхната дейност при условия и по ред, определени с правилника за прилагане на закона;
7. събират, обработват, съхраняват и използват данни за проверка на факти, лица и обекти, свързани със сигурността на страната;

8. получават информация от държавни органи, организации и лица във връзка със защитата на националната сигурност;

9. предоставят информация на органите на държавна власт и на местно самоуправление, на организации и на лица чрез председателя на агенцията.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 35 от 2009 г., в сила от 12.05.2009 г.) Освен правомощията по ал. 2 при осъществяване на дейността си по отношение сигурността на структурите на Министерството на отбраната по чл. 77, ал. 2 от Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България органите по ал. 1:

1. осигуряват контраразузнавателни способности на българските контингенти, участващи в операции и мисии извън територията на страната, и на националните формирания, предоставени като колективни отбранителни способности и за провеждане на операции на НАТО;

2. (изм. - ДВ, бр. 35 от 2009 г., в сила от 12.05.2009 г.) имат достъп до поделения и обекти на структурите на Министерството на отбраната по чл. 77, ал. 2 от Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България;

3. (изм. - ДВ, бр. 35 от 2009 г., в сила от 12.05.2009 г.) получават пряко от командирите и началниците на поделения в структурите на Министерството на отбраната по чл. 77, ал. 2 от Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България необходимата информация за изпълнение на правомощията им за гарантиране на сигурността на въоръжените сили;

4. (изм. - ДВ, бр. 35 от 2009 г., в сила от 12.05.2009 г.) осъществяват дейност по защита на класифицираната информация в структурите на Министерството на отбраната по чл. 77, ал. 2 от Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България съгласно Закона за защита на класифицираната информация;

5. (изм. - ДВ, бр. 35 от 2009 г., в сила от 12.05.2009 г.) дават становища по решения, планове, материали и други, свързани със сигурността, на структурите на Министерството на отбраната по чл. 77, ал. 2 от Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България;

6. (изм. - ДВ, бр. 35 от 2009 г., в сила от 12.05.2009 г.) дават задължителни предписания при възникване на опасност за бойната готовност,

информационната, икономическата и финансовата сигурност, както и при застрашаване на сигурността на обекти и дейности на структурите на Министерството на отбраната по чл. 77, ал. 2 от Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България.

(4) Органите по ал. 1 осъществяват правомощията си и спрямо чуждестранни и съюзнически военни формирования на територията на страната, когато това е предвидено в международен договор, по който Република България е страна.

Чл. 124. При осъществяване на дейността си органите по чл. 123, ал. 1 предотвратяват и разкриват престъпления, свързани с възложените им с този закон функции.

Чл. 125. (Изм. - ДВ, бр. 93 от 2009 г.) (1) Органите на агенцията могат да задържат лице, което е нарушило охраната и пропускателния режим в района на охраняван обект на агенцията.

(2) В случаите по ал. 1 незабавно се уведомяват компетентните полицейски органи.

(3) При предаване на задържаното лице на съответните полицейски органи се съставя протокол, който съдържа:

1. собствено, бащино и фамилно име на съставителя и неговата длъжност;
2. дата на съставяне на протокола;
3. дата и място на задържането;
4. описание на обстоятелствата, при които е било задържано лицето;
5. собствено, бащино и фамилно име на задържаното лице, ЕГН, постоянен или настоящ адрес;
6. обясненията или възраженията на задържаното лице, ако е направило такива;

7. собствено, бащино и фамилно име на свидетелите (ако има такива), ЕГН, постоянен или настоящ адрес и техните писмени показания.

(4) Протоколът се подписва от съставителя и се предава на полицейските органи.

(5) Преди предаване на лицето и съставянето на протокола по ал. 3 на задържаното лице се извършва медицински преглед.

Чл. 126. (1) При изпълнение на правомощията си органите на агенцията имат право да носят оръжие.

(2) Органите по ал. 1 могат да използват оръжие като крайна мярка:

1. при въоръжено нападение или заплаха с огнестрелно оръжие;

2. (изм. - ДВ, бр. 93 от 2009 г.) след предупреждение на лице, извършващо или извършило престъпление от общ характер, ако то оказва съпротива или се опитва да избяга;

3. (нова - ДВ, бр. 93 от 2009 г.) в случаите по чл. 125, ако лицето оказва съпротива или се опитва да избяга.

(3) При използване на оръжие органите по ал. 1 са длъжни по възможност да пазят живота на лицето, срещу което е насочено, и да не застрашават живота и здравето на други лица.

(4) След използване на оръжие органите по ал. 1 изготвят доклад.

Чл. 127. (1) При изпълнение на служебните си задължения органите на агенцията могат да използват физическа сила и помощни средства, само ако те не могат да бъдат осъществени по друг начин при:

1. противодействие или отказ да се изпълни законно разпореждане;

2. задържане на лице, извършващо или извършило престъпление от общ характер, което не се подчинява или оказва съпротива;

3. (нова - ДВ, бр. 93 от 2009 г.) задържане на лице по чл. 125, ал. 1, ако лицето оказва съпротива или се опитва да избяга.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 93 от 2009 г.) Помощните средства са: белезници; каучукови, пластмасови, щурмови и електрошокови палки и прибори; патрони с гумени, пластмасови и шокови куршуми; устройства за принудително спиране на превозни средства; светлинни и звукови устройства с отвличащо въздействие.

(3) Редът за употреба на помощни средства се определя с наредба на председателя на агенцията.

(4) Физическа сила и помощни средства се използват след предупреждение, с изключение на случаите на внезапно нападение.

(5) Използването на физическа сила и помощни средства се съобразява с конкретната обстановка и личността на правонарушителя.

(6) При използването на физическа сила и помощни средства органите по ал. 1 са длъжни по възможност да пазят здравето и да вземат всички мерки за опазване живота на лицата, срещу които са насочени.

(7) Използването на физическа сила и помощни средства се преустановява незабавно след постигане целта на приложената мярка.

(8) Забранява се използването на физическа сила и помощни средства по отношение на видимо малолетни лица и бременни жени.

Чл. 128. (1) Органите на агенцията могат да предупреждават устно или писмено лицата, за които има достатъчно данни да се предполага, че ще извършат престъпни или други действия, застрашаващи националната сигурност.

(2) Органите на агенцията могат да призовават граждани в служебни помещения за целите по ал. 1.

(3) За призоваването задължително се изготвя протокол.

Чл. 129. (1) Държавните органи, организациите, юридическите лица и гражданите са длъжни да оказват съдействие на органите на агенцията при изпълнение на възложените им със закон правомощия.

(2) Държавните органи и юридическите лица са длъжни незабавно да предоставят на агенцията всяка постъпила или придобита от тях информация, която е свързана с изпълнението на възложените със закон правомощия на агенцията.

(3) Органите на агенцията могат да изискват от органите и лицата по ал. 1 информация, необходима за изпълнение на възложените им със закон правомощия.

Чл. 130. (1) При изпълнение на служебните си задължения служителите на агенцията са неприкосновени и се намират под защитата на закона. Неприкосновеността се изразява в специалната защита на живота и здравето им.

(2) При осъществяване на правомощията си органите на агенцията удостоверяват качеството си със служебна карта или служебен знак. Видът на служебната карта или служебния знак се определя от председателя на агенцията.

Глава девета

ОТЧЕТНОСТ И КОНТРОЛ

Чл. 131. Председателят на Държавна агенция "Национална сигурност" предоставя едновременно еднаква по обем и съдържание информация на президента на Република България, на председателя на Народното събрание и на министър-председателя.

Чл. 132. (1) Парламентарният контрол върху дейността на агенцията се осъществява от специализирана постоянна комисия на Народното събрание.

(2) Председателят, заместник-председателите и служителите на агенцията са длъжни да се явят при покана пред Народното събрание или комисията по ал. 1 и да предоставят исканата им информация.

(3) Председателят на агенцията представя на Министерския съвет ежегодно до 31 януари годишен доклад за дейността на агенцията. Министерският съвет внася доклада в Народното събрание, който се приема с решение.

(4) (Нова - ДВ, бр. 22 от 2009 г.) В доклада по ал. 3 се включва информацията относно използването на данните по чл. 11а от Закона за мерките срещу изпирането на пари.

(5) (Предишна ал. 4 - ДВ, бр. 22 от 2009 г.) Преди обсъждането на проекта на годишен бюджет комисията по ал. 1 разглежда програмния бюджет и тригодишната бюджетна прогноза на агенцията, представени от нейния председател.

Глава десета

АДМИНИСТРАТИВНОНАКАЗАТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Чл. 133. (1) За неизпълнение на задълженията по този закон на виновните длъжностни лица се налага глоба в размер от 500 до 1000 лв.

(2) Когато нарушението е извършено повторно, се налага глоба в размер от 1000 до 2000 лв.

Чл. 134. (1) Който противозаконно пречи на орган на агенцията да изпълнява функциите си, ако това не съставлява престъпление, се наказва с глоба от 500 до 1000 лв.

(2) Когато нарушението е извършено повторно, се налага глоба в размер от 1000 до 2000 лв.

Чл. 135. (1) Актовете за установяване на нарушенията се съставят от оправомощени от председателя на агенцията длъжностни лица.

(2) Наказателните постановления се издават от председателя на агенцията.

(3) Установяването на нарушенията, издаването, обжалването и изпълнението на наказателните постановления се извършват по реда на Закона за административните нарушения и наказания.

ДОПЪЛНИТЕЛНА РАЗПОРЕДБА

§ 1. По смисъла на този закон:

1. (Нова - ДВ, бр. 93 от 2009 г.) "Национална сигурност" е динамично състояние на обществото, при което са защитени териториалната цялост, суверенитетът и конституционно установеният ред на страната, когато са гарантирани демократичното функциониране на институциите, основните права и свободи на гражданите, устойчивото икономическо развитие и благосъстоянието на населението, както и когато страната успешно защитава националните си интереси и реализира националните си приоритети.

2. (Нова - ДВ, бр. 93 от 2009 г.) "Посегателство срещу националната сигурност" са целенасочени действия или бездействия на лица, групи или организации, водещи до процеси или събития, нарушаващи устойчивото състояние на националната сигурност на Република България.

3. (Нова - ДВ, бр. 93 от 2009 г.) "Служебна тайна" е информацията, която не е държавна тайна, но е свързана с изпълнението на функциите и задачите на агенцията и с реализирането на правомощията на органите ѝ или е получена в резултат на тази дейност, нерегламентираният достъп до която би се отразил негативно на интересите и сигурността на държавата, на дейността на агенцията, на нейните служители във връзка с изпълнението на службата им или на трети лица.

4. (Предишна т. 1 - ДВ, бр. 93 от 2009 г.) "Лица, заемащи висши държавни длъжности" са лицата, посочени в чл. 2, ал. 1 от Закона за публичност на имуществото на лица, заемащи висши държавни длъжности.

5. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2008 г., в сила от 1.01.2009 г., предишна т. 2, бр. 93 от 2009 г.) "Свързани лица" са лицата по смисъла на § 1, т. 1 от допълнителната разпоредба на Закона за предотвратяване и разкриване на конфликт на интереси.

6. (Предишна т. 3 - ДВ, бр. 93 от 2009 г.) "Действия при изпълнение на служебни задължения" са такива действия или бездействия, които съставляват изпълнение на задължения, произтичащи непосредствено от заеманата длъжност.

7. (Предишна т. 4 - ДВ, бр. 93 от 2009 г.) "Действия по повод изпълнение на служебни задължения" са такива действия или бездействия, които не съставляват изпълнение на задължения, произтичащи непосредствено от заеманата длъжност, но ги предхождат или следват по време и са в пряка причинна връзка с тях.

8. (Предишна т. 5 - ДВ, бр. 93 от 2009 г.) "Семейство" са съпрузите и ненавършилите пълнолетие техни деца, ако не са встъпили в брак.

9. (Предишна т. 6 - ДВ, бр. 93 от 2009 г.) "Повторно" е нарушението, извършено в срок една година от влизането в сила на наказателното постановление, с което на нарушителя е наложено наказание за същото по вид нарушение.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 2. (1) Служба "Сигурност - Военна полиция и Военно контраразузнаване" към министъра на отбраната се преобразува в служба "Военна полиция" към министъра на отбраната.

(2) Държавна агенция "Национална сигурност" е правоприменник на активите, пасивите, архива, личния състав, съответно персонала, и другите права и задължения на Национална служба "Сигурност" и дирекция "Защита на средствата за връзка" в Министерството на вътрешните работи, на военното контраразузнаване в служба "Сигурност - Военна полиция и Военно контраразузнаване" към министъра на отбраната и на Агенцията за финансово разузнаване.

(3) Дълготрайните материални активи на Министерството на вътрешните работи и на Министерството на отбраната, ползвани от Национална служба "Сигурност" и дирекция "Защита на средствата за връзка" в Министерството на вътрешните работи и от военното контраразузнаване в служба "Сигурност - Военна полиция и Военно контраразузнаване" към министъра на отбраната, се предоставят на Държавна агенция "Национална сигурност".

(4) Министерският съвет в тримесечен срок от влизането в сила на закона урежда отношенията във връзка с преобразуването на административните структури по ал. 1 и 2.

§ 3. (1) Трудовите правоотношения на служителите от военното контраразузнаване на служба "Сигурност - Военна полиция и Военно контраразузнаване" към министъра на отбраната, от Агенцията за финансово разузнаване и от Национална служба "Сигурност" и дирекция "Защита на средствата за връзка" в Министерството на вътрешните работи преминават към Държавна агенция "Национална сигурност" съгласно чл. 123 от Кодекса на труда.

(2) Служебните правоотношения на държавните служители от военното контраразузнаване на служба "Сигурност - Военна полиция и Военно контраразузнаване" към министъра на отбраната, от Агенцията за финансово разузнаване и от Национална служба "Сигурност" и дирекция "Защита на средствата за връзка" в Министерството на вътрешните работи преминават в служебни правоотношения с Държавна агенция "Национална сигурност".

(3) Правоотношенията по изпълнение на кадрова военна служба от кадровите военнослужещи от военното контраразузнаване на служба "Сигурност - Военна полиция и Военно контраразузнаване" към министъра на отбраната преминават в служебни правоотношения с Държавна агенция "Национална сигурност".

(4) Лицата по ал. 2 и 3 преминават към Държавна агенция "Национална сигурност" без срок за изпитване, освен служителите, които са със срок за изпитване.

(5) Стажът, придобит по Закона за Министерството на вътрешните работи, Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България и Закона за държавния служител от служителите, преминали в Държавната агенция "Национална сигурност", се зачита за работа при един и същ работодател, съответно орган по назначаване, включително и при изплащане на дължимите обезщетения при прекратяване на правоотношенията с агенцията.

(6) Прослуженото време като държавен служител по Закона за Министерството на вътрешните работи и като кадрови военнослужещ по Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България, за което не са получени обезщетения преди преминаването в Държавна агенция "Национална сигурност", се зачита при определяне размера на обезщетението по чл. 117 и чл. 118, ал. 2.

§ 4. Министерството на вътрешните работи в тримесечен срок от влизането в сила на закона предава на Държавна агенция "Национална сигурност" всички архивни дела и действащи дела на оперативен отчет, водени от Националната служба за защита на Конституцията и Национална служба "Сигурност" след 16 юли 1991 г. Останалите бази данни в министерството, съдържащи информация относно тези дела, се унищожават незабавно.

§ 5. (1) До изграждането на самостоятелни оперативно-издирвателни и оперативно-технически звена в Държавна агенция "Национална сигурност" Министерството на вътрешните работи ѝ предоставя за ползване необходимите персонални и технически ресурси за тези дейности, определени с акт на Министерския съвет.

(2) Използването на тези ресурси се извършва по начин, непозволяващ разкриване на интереса на агенцията, и при спазване на принципа "необходимост да се знае".

§ 6. В Закона за Министерството на вътрешните работи (обн., ДВ, бр. 17 от 2006 г.; изм., бр. 30, 102 и 105 от 2006 г., бр. 11, 31, 41, 46, 57 и 64 от 2007 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 7, т. 15 се отменя.

2. В чл. 10, ал. 1 т. 1 се отменя.

3. Член 11 се отменя.

4. Член 15 се отменя.

5. В чл. 16, ал. 1 т. 3 се отменя.

6. В част втора глава шеста "Национална служба "Сигурност" с чл. 38 - 50 се отменя.

7. Член 113 се отменя.

8. Член 129 се отменя.

9. В чл. 170, ал. 4 се отменя.

10. В чл. 177, ал. 6 думите "чл. 44, ал. 1, т. 5 и" се заличават.

11. В чл. 202, ал. 1 т. 5 се отменя.

12. В чл. 256, ал. 1, т. 2 думите "и за работа по чл. 113, ал. 1, т. 1, 2 и 4" се заличават.

13. В чл. 271, ал. 1 думите "чл. 47, ал. 2 и" се заличават.

14. В чл. 273 думите "предписанията по чл. 45, ал. 2" се заличават.

15. В § 1 на допълнителната разпоредба т. 13 се отменя.

16. В § 3 от преходните и заключителните разпоредби:

а) в ал. 2:

аа) в т. 4 думата "разузнавач" се заличава;

бб) в т. 5 думите "младши разузнавач" се заличават;

б) в ал. 4 запетаята след думите "полицейска подготовка" се заменя с "или", думите "или подготовка по защита на националната сигурност" се заличават, а думите "ал. 2 - 4" се заменят с "ал. 2 и 3".

§ 7. В Закона за влизането, пребиваването и напускането на Република България на гражданите на Европейския съюз и членовете на техните семейства (ДВ, бр. 80 от 2006 г.) в чл. 27, ал. 1 думите "директора на Национална служба "Сигурност" се заменят с "председателя на Държавна агенция "Национална сигурност".

§ 8. В Закона за достъп и разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия (обн., ДВ, бр. 102 от 2006 г.; изм., бр. 41 и 57 от 2007 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 3, ал. 1, т. 16 думите "Сигурност - Военна полиция и Военно контрразузнаване" се заменят с "Военна полиция", а след думите "Националната служба за охрана" се поставя запетая и се добавя

"председателят, заместник-председателите, главните директори, директорите, началниците на отдели и началниците на сектори в Държавна агенция "Национална сигурност".

2. В чл. 6, ал. 3 навсякъде думите "Национална служба "Сигурност" се заменят с "Държавна агенция "Национална сигурност".

3. В чл. 16, ал. 1 след думите "следствена служба" се добавя "председателят на Държавна агенция "Национална сигурност".

§ 9. В Закона за експортния контрол на оръжия и изделия и технологии с двойна употреба (ДВ, бр. 11 от 2007 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 10:

а) в ал. 1, т. 4 думите "Министерството на вътрешните работи" се заменят с "Държавна агенция "Национална сигурност";

б) в ал. 3, т. 4 думите "Министерството на вътрешните работи" се заменят с "Държавна агенция "Национална сигурност".

2. В чл. 12 думите "Министерството на вътрешните работи" се заменят с "Държавна агенция "Национална сигурност".

3. В чл. 21, ал. 1, т. 4 думите "Министерството на вътрешните работи" се заменят с "Държавна агенция "Национална сигурност".

4. В чл. 25 думите "Министерството на вътрешните работи" се заменят с "Държавна агенция "Национална сигурност".

5. В чл. 30, ал. 9 думите "Национална служба "Сигурност" на Министерството на вътрешните работи" се заменят с "Държавна агенция "Национална сигурност".

6. В чл. 33 думите "Министерството на вътрешните работи" се заменят с "Държавна агенция "Национална сигурност".

7. В чл. 48 думите "Министерството на вътрешните работи" се заменят с "Държавна агенция "Национална сигурност".

8. В чл. 59, ал. 1 думите "Национална служба "Сигурност" на Министерството на вътрешните работи" се заменят с "Държавна агенция "Национална сигурност".

9. В чл. 60 думите "Министерството на вътрешните работи" се заменят с "Държавна агенция "Национална сигурност".

10. В чл. 71, ал. 1 думите "министъра на вътрешните работи" се заменят с "председателя на "Държавна агенция "Национална сигурност".

§ 10. В Закона за защита на класифицираната информация (обн., ДВ, бр. 45 от 2002 г.; изм., бр. 5 и 31 от 2003 г., бр. 52, 55 и 89 от 2004 г., бр. 17 и 82 от 2006 г., бр. 46, 57 и 95 от 2007 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 11:

а) в ал. 2, в текста преди т. 1 думите "Национална служба "Сигурност" на Министерството на вътрешните работи" се заменят с "Държавна агенция "Национална сигурност";

б) в ал. 3, в текста преди т. 1 думите "служба "Сигурност - Военна полиция и Военно контраразузнаване" към министъра на отбраната" се заменят с "Държавна агенция "Национална сигурност".

2. В чл. 12, в текста преди т. 1 думите "ръководителите на Национална служба "Сигурност" и служба "Сигурност - Военна полиция и Военно контраразузнаване" се заменят с "председателят на Държавна агенция "Национална сигурност", а думата "определят" се заменя с "определя".

3. В чл. 14:

а) в текста преди т. 1 думите "Дирекция "Защита на средствата за връзка" на Министерството на вътрешните работи" се заменят с "Държавна агенция "Национална сигурност";

б) в т. 1 думите "чл. 113 от Закона за Министерството на вътрешните работи" се заменят със "Закона за Държавна агенция "Национална сигурност".

4. В чл. 18, ал. 5 думите "ръководителя на служба "Сигурност - Военна полиция и Военно контраразузнаване" се заменят с "председателя на Държавна агенция "Национална сигурност".

5. В чл. 22, ал. 3 думите "служба "Сигурност - Военна полиция и Военно контраразузнаване" се заменят с "Държавна агенция "Национална сигурност".

6. В чл. 48:

а) в ал. 2 думите "Национална служба "Сигурност" се заменят с "Държавна агенция "Национална сигурност";

б) в ал. 5 думите "както и получаване на информация от Агенцията за финансово разузнаване" се заличават.

7. В чл. 49, ал. 2 думите "Национална служба "Сигурност" се заменят с "Държавна агенция "Национална сигурност".

8. В чл. 85 думите "министъра на вътрешните работи" се заменят с "председателя на Държавна агенция "Национална сигурност".

9. В чл. 86 думите "дирекция "Защита на средствата за връзка" на Министерството на вътрешните работи" се заменят с "Държавна агенция "Национална сигурност".

10. В чл. 87, ал. 1 и 2 думите "дирекция "Защита на средствата за връзка" на Министерството на вътрешните работи" се заменят с "Държавна агенция "Национална сигурност".

11. В чл. 88:

а) в ал. 2 думите "дирекция "Защита на средствата за връзка" на Министерството на вътрешните работи" се заменят с "Държавна агенция "Национална сигурност";

б) в ал. 3 навсякъде думите "дирекция "Защита на средствата за връзка" на Министерството на вътрешните работи" се заменят с "Държавна агенция "Национална сигурност".

12. В чл. 90, ал. 2 и 5 думите "дирекция "Защита на средствата за връзка" на Министерството на вътрешните работи" се заменят с "Държавна агенция "Национална сигурност".

13. В чл. 91 думите "дирекция "Защита на средствата за връзка" на Министерството на вътрешните работи" се заменят с "Държавна агенция "Национална сигурност".

14. В чл. 134, ал. 1 думите "ръководителите на Национална служба "Сигурност" на Министерството на вътрешните работи, служба "Сигурност - Военна полиция и Военно контраразузнаване" към министъра на отбраната и дирекция "Защита на средствата за връзка" на Министерството на вътрешните работи" се заменят с "председателя на Държавна агенция "Национална сигурност", думата "длъжности" се заменя с "длъжностни", а думите "съответния ръководител на службите" с "председателя на Държавна агенция "Национална сигурност".

15. В § 1 от допълнителните разпоредби:

а) в т. 1 думите "Национална служба "Сигурност" - МВР, дирекция "Защита на средствата за връзка" - МВР" се заменят с "Държавна агенция "Национална сигурност", а думите "и служба "Сигурност - Военна полиция и Военно контраразузнаване" - Министерство на отбраната" се заличават;

б) в т. 2 след думите "Национална служба "Полиция - МВР" се поставя запетая и се добавя "служба "Военна полиция" към министъра на отбраната".

§ 11. В Закона за кредитните институции (обн., ДВ, бр. 59 от 2006 г.; изм., бр. 105 от 2006 г., бр. 52 и 59 от 2007 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 62:

а) в ал. 6, т. 8 думите "директора на Национална служба "Сигурност" на Министерството на вътрешните работи" се заменят с "председателя на Държавна агенция "Национална сигурност";

б) в ал. 8 думите "Национална служба "Сигурност" или на Национална служба "Полиция" се заменят с "председателя на Държавна агенция "Национална сигурност" или на директора на Национална служба "Полиция".

2. В чл. 64, ал. 1, т. 3 думите "Агенцията за финансово разузнаване" се заменят с "Държавна агенция "Национална сигурност".

3. В чл. 80, ал. 5 думите "Агенцията за финансово разузнаване" се заменят с "Държавна агенция "Национална сигурност".

§ 12. В Закона за мерките срещу изпирането на пари (обн., ДВ, бр. 85 от 1998 г.; изм., бр. 1 от 2001 г., бр. 31 от 2003 г., бр. 103 и 105 от 2005 г., бр. 30, 54, 59, 82 и 108 от 2006 г., бр. 52 и 92 от 2007 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 3а навсякъде думите "Агенцията за финансово разузнаване" се заменят с "дирекция "Финансово разузнаване" на Държавна агенция "Национална сигурност".

2. В чл. 3в навсякъде думите "Агенцията за финансово разузнаване" се заменят с "дирекция "Финансово разузнаване" на Държавна агенция "Национална сигурност".

3. В чл. 4, ал. 4 думите "Агенцията за финансово разузнаване" се заменят с "дирекция "Финансово разузнаване" на Държавна агенция "Национална сигурност".

4. В чл. 6, ал. 5, т. 5 думите "Агенцията за финансово разузнаване" се заменят с "дирекция "Финансово разузнаване" на Държавна агенция "Национална сигурност".

5. В чл. 7, ал. 2 думите "Агенцията за финансово разузнаване" се заменят с "дирекция "Финансово разузнаване" на Държавна агенция "Национална сигурност".

6. В чл. 9 думите "Агенцията за финансово разузнаване" се заменят с "дирекция "Финансово разузнаване" на Държавна агенция "Национална сигурност".

7. Член 10 се отменя.

8. В чл. 11 думите "Агенцията за финансово разузнаване" навсякъде се заменят с "дирекция "Финансово разузнаване" на Държавна агенция

"Национална сигурност", а думата "агенцията" навсякъде се заменя с "дирекцията".

9. В чл. 11а навсякъде думите "Агенцията за финансово разузнаване" се заменят с "дирекция "Финансово разузнаване" на Държавна агенция "Национална сигурност".

10. В чл. 11б:

а) в ал. 1 думите "Агенцията за финансово разузнаване" се заменят с "дирекция "Финансово разузнаване" на Държавна агенция "Национална сигурност";

б) в ал. 2 след думата "определя" се добавя "съвместно от председателя на Държавна агенция "Национална сигурност" и".

11. Член 11в се отменя.

12. В чл. 12:

а) в ал. 1 думите "директора на Агенцията за финансово разузнаване" се заменят с "председателя на Държавна агенция "Национална сигурност";

б) в ал. 2 думите "Агенцията за финансово разузнаване" се заменят с "Дирекция "Финансово разузнаване" на Държавна агенция "Национална сигурност";

в) в ал. 4 думите "Агенцията за финансово разузнаване" се заменят с "дирекция "Финансово разузнаване" на Държавна агенция "Национална сигурност".

13. В чл. 13:

а) в ал. 1 думите "и при запитване по чл. 22 Агенцията за финансово разузнаване" се заменят с "дирекция "Финансово разузнаване" на Държавна агенция "Национална сигурност";

б) в ал. 2, в изречение първо думите "и при запитване по чл. 22 Агенцията за финансово разузнаване" се заменят с "дирекция "Финансово

разузнаване" на Държавна агенция "Национална сигурност", а в изречение второ думата "агенцията" се заменя с "дирекцията";

в) в ал. 3, в изречение първо думите "Агенцията за финансово разузнаване" се заменят с "Държавна агенция "Национална сигурност", а в изречение второ думата "агенцията" с "дирекцията";

г) в ал. 4 думата "агенцията" се заменя с "дирекцията";

д) в ал. 5 думите "Агенцията за финансово разузнаване" се заменят с "дирекция "Финансово разузнаване" на Държавна агенция "Национална сигурност";

е) алинея 6 се отменя;

ж) в ал. 7 думите "ал. 1 - 6" се заменят с "ал. 1 - 5".

14. В чл. 14, ал. 1 числото "17" се заличава.

15. В чл. 15, ал. 1 числото "17" се заличава.

16. В чл. 15а:

а) в ал. 1 думите "Агенцията за финансово разузнаване" се заменят с "дирекция "Финансово разузнаване" на Държавна агенция "Национална сигурност" и числото "17" се заличава;

б) в ал. 2 думите "Агенцията за финансово разузнаване" се заменят с "дирекция "Финансово разузнаване" на Държавна агенция "Национална сигурност", а думите "главният инспектор на финансовото разузнаване, инспекторите, на които е възложена проверка по чл. 10, ал. 10, и експертите по чл. 10, ал. 13" се заличават;

в) алинея 3 се изменя така:

"(3) Служителите на дирекцията подписват декларация за опазване на тайната по ал. 2.";

г) в ал. 4 думите "или изпълнението на задачата, за която са били привлечени по чл. 10, ал. 10 и 13, е приключило" се заличават.

17. В чл. 16:

а) в ал. 1 думите "директора на Агенцията за финансово разузнаване" се заменят с "председателя на Държавна агенция "Национална сигурност";

б) в ал. 3 думите "директора на Агенцията за финансово разузнаване" се заменят с "председателя на Държавна агенция "Национална сигурност";

в) в ал. 4 навсякъде думите "Агенцията за финансово разузнаване" се заменят с "Държавна агенция "Национална сигурност".

18. Член 17 се изменя така:

"Чл. 17. Контролът по прилагането на закона се упражнява от министъра на финансите и председателя на Държавна агенция "Национална сигурност."

19. Член 17а се отменя.

20. В чл. 18 думите "Агенцията за финансово разузнаване" се заменят с "Дирекция "Финансово разузнаване" на Държавна агенция "Национална сигурност".

21. Член 22 се отменя.

22. В чл. 23, ал. 1 думите "чл. 17, ал. 6 и 7 или откаже да даде съдействие, да предостави документи или сведения или да осигури достъп по чл. 17, ал. 7" се заличават.

23. В чл. 24 ал. 1 се изменя така:

"(1) Актовете за установяване на нарушенията се съставят от длъжностните лица на Министерството на финансите или на Държавна агенция "Национална сигурност", а наказателните постановления се издават от министъра на финансите или от председателя на Държавна агенция "Национална сигурност" или от оправомощени от тях длъжностни лица."

24. В § 1 на допълнителните разпоредби т. 4 и 5 се изменят така:

"4. "Служби за сигурност" са Националната разузнавателна служба и служба "Военна информация" към министъра на отбраната.

5. "Служби за обществен ред" са Национална служба "Полиция" - Министерство на вътрешните работи, и служба "Военна полиция" към министъра на отбраната."

§ 13. В Закона за пазарите на финансови инструменти (ДВ, бр. 52 от 2007 г.) в чл. 35 се правят следните изменения:

1. В ал. 6, т. 8 думите "директора на Национална служба "Сигурност" на Министерството на вътрешните работи" се заменят с "председателя на Държавна агенция "Национална сигурност" или оправомощено от него длъжностно лице".

2. В ал. 8 думите "Национална служба "Сигурност" или на Национална служба "Полиция" се заменят с "председателя на Държавна агенция "Национална сигурност" или на директора на Национална служба "Полиция".

§ 14. В Закона за публичното предлагане на ценни книжа (обн., ДВ, бр. 114 от 1999 г.; изм., бр. 63 и 92 от 2000 г., бр. 28, 61, 93 и 101 от 2002 г., бр. 8, 31, 67 и 71 от 2003 г., бр. 37 от 2004 г., бр. 19, 31, 39, 103 и 105 от 2005 г., бр. 30, 33, 34, 59, 63, 84, 86 и 105 от 2006 г., бр. 25 и 52 от 2007 г.) в чл. 133, ал. 5, т. 3 думите "Национална служба "Сигурност" или" се заменят с "председателя на Държавна агенция "Национална сигурност" или на директора".

§ 15. В Закона за специалните разузнавателни средства (обн., ДВ, бр. 95 от 1997 г.; изм., бр. 70 от 1999 г., бр. 49 от 2000 г., бр. 17 от 2003 г., бр. 86 от 2005 г., бр. 45 и 82 от 2006 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 10в след думите "въоръжените сили" се поставя запетая и се добавя "Закона за Държавна агенция "Национална сигурност".

2. В чл. 13, ал. 1:

а) в т. 1 думите "Национална служба "Сигурност" се заменят с "Държавна агенция "Национална сигурност";

б) в т. 2 думите "Сигурност - военна полиция и военно контраразузнаване" се заменят с "Военна полиция".

3. В чл. 16:

а) досегашният текст става ал. 1;

б) създава се ал. 2:

"(2) Когато специалните разузнавателни средства се прилагат от специализираните дирекции в Държавна агенция "Национална сигурност", след получаване на писменото разрешение по чл. 15 председателят на Държавна агенция "Национална сигурност" или писмено оправомощен от него заместник-председател дава писмено разпореждане за прилагане на специалните разузнавателни средства."

4. В чл. 17 накрая се поставя запетая и се добавя "съответно председателят на Държавна агенция "Национална сигурност" или писмено упълномощеният от него заместник-председател".

5. В чл. 18, ал. 1 накрая се поставя запетая и се добавя "съответно на председателя на Държавна агенция "Национална сигурност" или на писмено упълномощения от него заместник-председател".

6. В чл. 19 след думите "заместник-министър на вътрешните работи" се поставя запетая и се добавя "съответно председателят на Държавна агенция "Национална сигурност" или писмено упълномощеният от него заместник-председател".

7. В чл. 20, ал. 1 запетаята след думата "информация" се заменя с "и", думите "и дирекция "Защита на средствата за връзка" се заличават, а накрая се добавя "и от главна дирекция "Технически операции" на Държавна агенция "Национална сигурност".

8. В чл. 34 ал. 1 се изменя така:

"(1) Контролът върху използването на специалните разузнавателни средства и на събраните данни се осъществява от:

1. министъра на вътрешните работи, когато специалните разузнавателни средства се осигуряват и прилагат от дирекция "Оперативно-техническа информация" и дирекция "Оперативно издирване";

2. председателя на Държавна агенция "Национална сигурност", когато специалните разузнавателни средства се осигуряват и прилагат от главна дирекция "Технически операции"."

9. В чл. 37, ал. 1 след думите "вътрешните работи" се поставя запетая и се добавя "съответно от председателя на Държавна агенция "Национална сигурност", а думите "упълномощеното от него длъжностно лице" се заменят с "упълномощените от тях длъжностни лица".

§ 16. В Закона за движението по пътищата (обн., ДВ, бр. 20 от 1999 г.; изм., бр. 1 от 2000 г., бр. 43, 45 и 76 от 2002 г., бр. 16 и 22 от 2003 г., бр. 6, 70, 85 и 115 от 2004 г., бр. 79, 92, 99, 102, 103 и 105 от 2005 г., бр. 30, 34, 61, 64, 82, 85 и 102 от 2006 г., бр. 22, 51 и 97 от 2007 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 91, ал. 3 след думата "помощ" се добавя "Държавна агенция "Национална сигурност", а думите "Сигурност - Военна полиция и Военно контраразузнаване" се заменят с "Военна полиция".

2. В чл. 125, т. 6 думите "Сигурност - военна полиция и военно контраразузнаване" се заменят с "Военна полиция".

3. В чл. 169, ал. 1 и 2 думите "Сигурност - военна полиция и военно контраразузнаване" се заменят с "Военна полиция".

§ 17. В Закона за частната охранителна дейност (обн., ДВ, бр. 15 от 2004 г.; изм., бр. 105 от 2005 г., бр. 30, 34 и 82 от 2006 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 26 думите "Сигурност - Военна полиция и Военно контраразузнаване" се заменят с "Военна полиция".

2. В чл. 31, ал. 2 думите "Сигурност - Военна полиция и Военно контраразузнаване" се заменят с "Военна полиция".

§ 18. В Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България (обн., ДВ, бр. 112 от 1995 г.; изм., бр. 67 от 1996 г., бр. 122 от 1997 г., бр. 70, 93, 152 и 153 от 1998 г., бр. 12, 67 и 69 от 1999 г., бр. 49 и 64 от 2000 г., бр. 25 от 2001 г., бр. 1, 40, 45 и 119 от 2002 г., бр. 50, 86, 95 и 112 от 2003 г., бр. 93 и 111 от 2004 г., бр. 27, 38, 76, 88, 102 и 105 от 2005 г., бр. 30, 36, 56, 82, 91 и

102 от 2006 г., бр. 11, 41, 46 и 59 от 2007 г., бр. 68 от 2007 г. - Решение № 9 на Конституционния съд от 2007 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 6, т. 7 думите "и контраразузнаване" се заличават.

2. В чл. 15а, ал. 2, т. 6 се изменя така:

"6. глобите по чл. 303 - 309, както и глобите, наложени от директора на служба "Военна полиция" или от оправомощените от него длъжностни лица."

3. В чл. 35, ал. 1, т. 19 думите "и военното контраразузнаване" се заличават.

4. В чл. 37а, ал. 10 думите "Сигурност - Военна полиция и Военно контраразузнаване" се заменят с "Военна полиция".

5. В чл. 40:

а) в ал. 1 навсякъде думите "Сигурност - Военна полиция и Военно контраразузнаване" се заменят с "Военна полиция";

б) в ал. 2 думите "Сигурност - Военна полиция и Военно контраразузнаване" се заменят с "Военна полиция";

в) в ал. 3:

аа) в текста преди т. 1 думите "Сигурност - Военна полиция и Военно контраразузнаване" се заменят с "Военна полиция";

бб) точка 1 се отменя;

вв) точка 6 се изменя така:

"6. поддържа реда и сигурността и участва във формирования на въоръжените сили на Република България в операции и мисии извън територията на страната;"

г) в ал. 4:

аа) в текста преди т. 1 думите "Сигурност - Военна полиция и Военно контраразузнаване" се заменят с "Военна полиция";

бб) в т. 3 думите "отбраната на страната" и запетаята след тях се заличават;

д) в ал. 7 думите "Сигурност - Военна полиция и Военно контраразузнаване" се заменят с "Военна полиция";

е) в ал. 8 думите "Сигурност - Военна полиция и Военно контраразузнаване" се заменят с "Военна полиция".

6. В чл. 40а в ал. 1 и 2 думите "Сигурност - Военна полиция и Военно контраразузнаване" се заменят с "Военна полиция".

7. В чл. 40б, ал. 1 се създават т. 11 и 12:

"11. да изискват, в кръга на своята компетентност, информация от държавни органи, командири и началници на поделения, обекти и административни звена на Министерството на отбраната, Българската армия и структурите на подчинение на министъра на отбраната и от други лица във връзка със защитата на реда и сигурността в Министерството на отбраната, Българската армия и структурите на подчинение на министъра на отбраната;

12. достъп до поделения, обекти и помещения на Министерството на отбраната, Българската армия и структурите на подчинение на министъра на отбраната."

8. Член 40в се отменя.

9. В чл. 40г, ал. 1 думите "Сигурност - Военна полиция и Военно контраразузнаване" се заменят с "Военна полиция".

10. В чл. 40д, ал. 1 думите "Сигурност - Военна полиция и Военно контраразузнаване" се заменят с "Военна полиция".

11. В чл. 78, ал. 2 се изменя така:

"(2) Началникът на Генералния щаб на Българската армия получава пряко цялата информация относно Българската армия, добита от Държавна агенция "Национална сигурност", служба "Военна информация" и служба "Военна полиция"."

12. В чл. 309а:

а) в ал. 1 думите "Сигурност - Военна полиция и Военно контраразузнаване" се заменят с "Военна полиция", съответно от Държавна агенция "Национална сигурност";

б) в ал. 2 думите "Сигурност - Военна полиция и Военно контраразузнаване" се заменят с "Военна полиция", съответно на Държавна агенция "Национална сигурност".

13. В чл. 310:

а) в ал. 1 думите "Сигурност - Военна полиция и Военно контраразузнаване" се заменят с "Военна полиция", съответно на Държавна агенция "Национална сигурност" - по чл. 309а";

б) в ал. 2 думите "Сигурност - Военна полиция и Военно контраразузнаване" се заменят с "Военна полиция", съответно от председателя на Държавна агенция "Национална сигурност" - по чл. 309а, или от оправомощени от тях длъжностни лица".

14. В допълнителните разпоредби в § 1, в т. 16 думите "Сигурност - Военна полиция и Военно контраразузнаване" се заменят с "Военна полиция"."

§ 19. В Закона за Комисията за финансов надзор (обн., ДВ, бр. 8 от 2003 г.; изм., бр. 31, 67 и 112 от 2003 г., бр. 85 от 2004 г., бр. 39, 103 и 105 от 2005 г., бр. 30, 56, 59 и 84 от 2006 г., бр. 52 и 97 от 2007 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 18, ал. 8 думите "Агенцията за финансово разузнаване" се заменят с "Държавна агенция "Национална сигурност".

2. В чл. 25, ал. 1, т. 2 думите "Агенцията за финансово разузнаване" се заменят с "Държавна агенция "Национална сигурност".

§ 20. В Закона за мерките срещу финансирането на тероризма (обн., ДВ, бр. 16 от 2003 г.; изм., бр. 31 от 2003 г., бр. 19 от 2005 г., бр. 59 от 2006 г., бр. 92 от 2007 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 9:

а) в ал. 1 накрая се добавя "и председателя на Държавна агенция "Национална сигурност";

б) алинея 2 се отменя;

в) в ал. 3 думите "Агенцията за финансово разузнаване" се заменят с "Държавна агенция "Национална сигурност".

2. В чл. 11, ал. 1 думите "ал. 1, 2 и 3" се заменят с "ал. 1 и 3".

3. В чл. 14 думите "Агенцията за финансово разузнаване" се заменят с "Държавна агенция "Национална сигурност".

§ 21. В Закона за меценатството (обн., ДВ, бр. 103 от 2005 г.; изм., бр. 30, 34 и 63 от 2006 г.) в чл. 34, ал. 2 думите "Агенцията за финансово разузнаване" се заменят с "Държавна агенция "Национална сигурност".

§ 22. В Закона за отнемане в полза на държавата на имущество, придобито от престъпна дейност (обн., ДВ, бр. 19 от 2005 г.; изм., бр. 86 и 105 от 2005 г., бр. 33 и 75 от 2006 г., бр. 52 и 59 от 2007 г.) в чл. 16, ал. 1 думите "Агенцията за финансово разузнаване" се заменят с "Държавна агенция "Национална сигурност".

§ 23. В Закона за Сметната палата (обн., ДВ, бр. 109 от 2001 г.; изм., бр. 45 от 2002 г., бр. 31 от 2003 г., бр. 38 от 2004 г., бр. 34 и 105 от 2005 г., бр. 24, 27, 33 и 37 от 2006 г., бр. 64 от 2007 г.) в чл. 7, ал. 1, т. 2 думите "контролните органи на Агенцията за финансово разузнаване" се заменят с "органите на Държавна агенция "Национална сигурност".

§ 24. В Закона за хазарта (обн., ДВ, бр. 51 от 1999 г.; изм., бр. 103 от 1999 г., бр. 53 от 2000 г., бр. 1, 102 и 110 от 2001 г., бр. 75 от 2002 г., бр. 31 от 2003 г., бр. 70 от 2004 г., бр. 79, 94, 95, 103 и 105 от 2005 г., бр. 30 и 54 от 2006 г.) в чл. 80, ал. 1 думите "Агенцията за финансово разузнаване" се заменят с "Държавна агенция "Национална сигурност".

§ 25. В Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (обн., ДВ, бр. 105 от 2005 г.; изм., бр. 30, 33, 34, 59, 63, 73, 82, 86, 95 и 105 от 2006 г., бр. 46, 52, 57 и 59 от 2007 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 74, ал. 1, т. 3 думите "Агенцията за финансово разузнаване" се заменят с "Държавна агенция "Национална сигурност".

2. В чл. 75, ал. 1, т. 2 думите "директора на Национална служба "Сигурност" се заличават.

§ 26. В Кодекса за застраховането (обн., ДВ, бр. 103 от 2005 г.; изм., бр. 105 от 2005 г., бр. 30, 33, 34, 54, 59, 82 и 105 от 2006 г., бр. 48, 97 и 100 от 2007 г.) в чл. 94, т. 3 думите "Агенцията за финансово разузнаване" се заменят с "Държавна агенция "Национална сигурност".

§ 27. В Закона за публичност на имуществото на лица, заемащи висши държавни длъжности (обн., ДВ, бр. 38 от 2000 г.; изм., бр. 28 и 74 от 2002 г., бр. 8 от 2003 г., бр. 38 от 2004 г., бр. 105 от 2005 г., бр. 38 и 73 от 2006 г.) се правят следните допълнения:

1. В чл. 2, ал. 1, т. 24 накрая се добавя "председателят и заместник-председателите на Държавна агенция "Национална сигурност", главните директори, директорите на дирекции и на териториални дирекции на агенцията".

2. В чл. 7, ал. 7 в изречение първо след думите "Данъчно-осигурителния процесуален кодекс" се добавя "и председателя на Държавна агенция "Национална сигурност", а в изречение второ след думите "Сметната палата" се добавя "и на председателя на Държавна агенция "Национална сигурност".

§ 28. В Наказателно-процесуалния кодекс (обн., ДВ, бр. 86 от 2005 г.; изм., бр. 46 от 2007 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 194, ал. 1, т. 2 след думата "съвет" се поставя запетая и се добавя "съдии, прокурори и следователи", а накрая се добавя "или в Държавна агенция "Национална сигурност".

2. Създава се чл. 194а:

"Разследване по материали на Държавна агенция "Национална сигурност"

Чл. 194а. (1) Разследването по материали, получени от Държавна агенция "Национална сигурност", се провежда от прокурор.

(2) В случаите по ал. 1 прокурорът може да възложи разследването или отделни следствени действия и на следовател."

3. В чл. 396, ал. 1:

а) създава се нова т. 2:

"2. държавните служители в Държавна агенция "Национална сигурност";"

б) досегашните т. 2, 3 и 4 стават съответно т. 3, 4 и 5;

в) досегашната т. 5 става т. 6 и в нея след думите "служба за охрана" съюзът "и" се заменя със запетая, а след думите "разузнавателна служба" се добавя "и лицата, работещи по трудово правоотношение в Държавна агенция "Национална сигурност".

4. В чл. 401, ал. 1 думите "т. 3" се заменят с "т. 4".

§ 29. В Кодекса за социално осигуряване (обн., ДВ, бр. 110 от 1999 г., бр. 55 от 2000 г. - Решение № 5 на Конституционния съд от 2000 г.; изм., бр. 64 от 2000 г., бр. 1, 35 и 41 от 2001 г., бр. 1, 10, 45, 74, 112, 119 и 120 от 2002 г., бр. 8, 42, 67, 95, 112 и 114 от 2003 г., бр. 12, 38, 52, 53, 69, 70, 112 и 115 от 2004 г., бр. 38, 39, 76, 102, 103, 104 и 105 от 2005 г., бр. 17, 30, 34, 56, 57, 59, 68 от 2006 г.; попр., бр. 76 от 2006 г.; изм., бр. 82, 95, 102 и 105 от 2006 г., бр. 41, 52, 64, 77, 97 и 100 от 2007 г.) в чл. 69 се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се нова ал. 3:

"(3) Държавните служители от Държавна агенция "Национална сигурност" придобиват право на пенсия при уволнение, независимо от възрастта им, при 25 години осигурителен стаж, от които две трети да са действително изслужени по Закона за Държавна агенция "Национална сигурност", на кадрова военна служба или по законите по ал. 2."

2. Досегашната ал. 3 става ал. 4 и в нея след думите "ал. 2" се добавя "и 3".

3. Досегашната ал. 4 става ал. 5.

§ 30. В Закона за автомобилните превози (обн., ДВ, бр. 82 от 1999 г.; изм., бр. 11 и 45 от 2002 г., бр. 99 от 2003 г., бр. 70 от 2004 г., бр. 88, 92, 95, 102, 103 и 105 от 2005 г., бр. 30, 85, 92 и 102 от 2006 г., бр. 42 и 80 от 2007 г.) се правят следните допълнения:

1. В чл. 6, ал. 3, т. 3 след думите "Министерството на вътрешните работи" се добавя "Държавна агенция "Национална сигурност" и се поставя запетая.

2. В чл. 12б, ал. 1, т. 4 след думите "Министерството на вътрешните работи" се добавя "Държавна агенция "Национална сигурност" и се поставя запетая.

§ 31. В Закона за безопасно използване на ядрената енергия (обн., ДВ, бр. 63 от 2002 г.; изм., бр. 120 от 2002 г., бр. 70 от 2004 г., бр. 76, 88 и 105 от 2005 г., бр. 30 от 2006 г., бр. 11 от 2007 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 13 след думата "транспорта" съюзът "и" се заменя със запетая, а след думите "и науката" се добавя "и председателят на Държавна агенция "Национална сигурност".

2. В чл. 16, т. 12 след думите "вътрешните работи" се добавя "и на Държавна агенция "Национална сигурност".

3. В чл. 72, ал. 1, т. 4 след думите "на агенцията" се поставя запетая и се добавя "председателя на Държавна агенция "Национална сигурност".

4. В чл. 73, ал. 2 накрая се добавя "и на Държавна агенция "Национална сигурност".

5. В чл. 113, ал. 4 след думата "отбраната" съюзът "и" се заменя със запетая, а след думата "агенцията" се добавя "и председателя на Държавна агенция "Национална сигурност".

6. В чл. 114, ал. 1 след думите "вътрешните работи" съюзът "и" се заменя със запетая, а след думата "агенцията" се добавя "и председателя на Държавна агенция "Национална сигурност".

§ 32. В Закона за българското гражданство (обн., ДВ, бр. 136 от 1998 г.; изм., бр. 41 от 2001 г., бр. 54 от 2002 г., бр. 52 от 2007 г.) в чл. 33 се правят следните допълнения:

1. В ал. 1 след думите "здравеопазването и на" се добавя "Държавна агенция "Национална сигурност" и се поставя запетая.

2. В ал. 3 накрая се добавя "след писмено становище на Държавна агенция "Национална сигурност".

§ 33. В Закона за геодезията и картографията (обн., ДВ, бр. 29 от 2006 г.; изм., бр. 57 от 2007 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 8, ал. 3 след думите "Агенцията по геодезия, картография и кадастър" се добавя "заместник-председател на Държавна агенция "Национална сигурност" и се поставя запетая.

2. В чл. 14, ал. 3, т. 1 след думата "отбраната" съюзът "и" се заменя със запетая, а след думите "вътрешните работи" се добавя "и с председателя на Държавна агенция "Национална сигурност".

3. В чл. 15, ал. 2 след думата "отбраната" съюзът "и" се заменя със запетая, а след думите "вътрешните работи" се добавя "и с председателя на Държавна агенция "Национална сигурност".

§ 34. В Закона за гражданското въздухоплаване (обн., ДВ, бр. 94 от 1972 г.; изм., бр. 30 от 1990 г., бр. 16 от 1997 г., бр. 85 от 1998 г., бр. 12 от 2000 г., бр. 34 и 111 от 2001 г., бр. 52 и 70 от 2004 г., бр. 88 и 102 от 2005 г., бр. 30, 36, 37, 105 и 108 от 2006 г., бр. 10 и 41 от 2007 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 11, ал. 2 след думите "вътрешните работи" съюзът "и" се заменя със запетая, а след думата "финансите" се добавя "и председателят на Държавна агенция "Национална сигурност".

2. В чл. 43, ал. 4 след думата "финансите" съюзът "и" се заменя със запетая, а след думите "вътрешните работи" се добавя "и председателя на Държавна агенция "Национална сигурност".

3. В чл. 62, ал. 3 след думата "отбраната" съюзът "и" се заменя със запетая, а след думите "вътрешните работи" се добавя "и председателя на Държавна агенция "Национална сигурност".

4. В чл. 141, ал. 7 след думата "отбраната" съюзът "и" се заменя със запетая, а след думите "вътрешните работи" се добавя "и председателя на Държавна агенция "Национална сигурност".

§ 35. В Закона за електронните съобщения (ДВ, бр. 41 от 2007 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 3, т. 1 след думите "вътрешните работи" се добавя "от "Държавна агенция "Национална сигурност".

2. В чл. 10, ал. 1 след думите "вътрешните работи" се добавя "Държавна агенция "Национална сигурност".

3. В чл. 20, ал. 1, т. 12 се изменя така:

"12. проекти, свързани с националната сигурност, след съгласуване с Министерството на вътрешните работи, Министерството на отбраната и с Държавна агенция "Национална сигурност";".

4. В чл. 40, ал. 2 думите "и/или" са заменят със запетая, а след думите "вътрешните работи" се добавя "и/или Държавна агенция "Национална сигурност".

5. В чл. 277 след думите "информация на" се добавя "Държавна агенция "Национална сигурност" и".

6. В чл. 304 след думите "вътрешните работи" се добавя "и на Държавна агенция "Национална сигурност".

7. В чл. 305:

а) в ал. 1 накрая се добавя "и на Държавна агенция "Национална сигурност";

б) в ал. 2 след думите "вътрешните работи" се добавя "и председателя на Държавна агенция "Национална сигурност".

8. В чл. 307 думите "специализираната дирекция по чл. 113 от Закона за Министерството на вътрешните работи" се заменят с "Държавна агенция "Национална сигурност".

9. В чл. 308 след думите "вътрешните работи" се добавя "и на Държавна агенция "Национална сигурност".

10. В чл. 309 след думите "вътрешните работи" се добавя "и от Държавна агенция "Национална сигурност".

11. В чл. 310 в текста преди т. 1 след думите "вътрешните работи" се добавя "и Държавна агенция "Национална сигурност" и думата "изисква" се заменя с "изискват".

12. В чл. 311, ал. 4 след думата "отбраната" се добавя "Държавна агенция "Национална сигурност" и се поставя запетая.

§ 36. В Закона за закрила на новите сортове растения и породи животни (обн., ДВ, бр. 84 от 1996 г.; изм., бр. 27 от 1998 г., бр. 81 от 1999 г., бр. 86 от 2000 г., бр. 18 от 2004 г., бр. 30 от 2006 г.) в чл. 24, ал. 2, изречение първо думите "или на" се заменят със запетая, а след думите "вътрешните работи" се добавя "или на Държавна агенция "Национална сигурност".

§ 37. В Закона за концесиите (обн., ДВ, бр. 36 от 2006 г.; изм., бр. 53, 65 и 105 от 2006 г., бр. 41 и 59 от 2007 г.) в чл. 103, т. 2 след думите "вътрешните работи" съюзът "и" се заменя със запетая, а след думите "и водите" се добавя "и председателя на Държавна агенция "Национална сигурност".

§ 38. В Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България (обн., ДВ, бр. 12 от 2000 г.; изм., бр. 111 от 2001 г., бр. 24 и 70 от 2004 г., бр. 11 от 2005 г., бр. 45 от 2005 г. - Решение № 5 на Конституционния съд от 2005 г.; изм., бр. 87, 88, 94, 102 и 104 от 2005 г., бр. 30, 36, 43, 65, 99 и 108 от 2006 г., бр. 41 и 54 от 2007 г.) в чл. 60а, ал. 2 след думите "вътрешните работи" съюзът "и" се заменя със запетая, а след думата "финансите" се добавя "и председателят на Държавна агенция "Национална сигурност".

§ 39. В Закона за пощенските услуги (обн., ДВ, бр. 64 от 2000 г.; изм., бр. 112 от 2001 г., бр. 45 и 76 от 2002 г., бр. 26 от 2003 г., бр. 19, 88, 99 и 105 от

2005 г., бр. 17, 34, 37 и 86 от 2006 г., бр. 41 от 2007 г.) се правят следните допълнения:

1. В чл. 20, ал. 1, т. 5 след думите "вътрешните работи" се добавя "и на Държавна агенция "Национална сигурност".

2. В чл. 94, ал. 2 след думите "вътрешните работи" се поставя запетая и се добавя "Държавна агенция "Национална сигурност".

§ 40. В Закона за убежището и бежанците (обн., ДВ, бр. 54 от 2002 г.; изм., бр. 31 от 2005 г., бр. 30 от 2006 г., бр. 52 от 2007 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 47, ал. 3 след думата "благоустройството" се поставя запетая и се добавя "председателя на Държавна агенция "Национална сигурност".

2. В чл. 58 се създава нова ал. 7:

"(7) При получаване на молба за предоставяне на особена закрила компетентните органи задължително изискват писмено становище на Държавна агенция "Национална сигурност"."

3. В чл. 67а, ал. 2, т. 2 след думите "вътрешните работи" се добавя "и от Държавна агенция "Национална сигурност".

4. В чл. 67е след думите "вътрешните работи" се добавя "и на Държавна агенция "Национална сигурност".

5. В чл. 67з:

а) в ал. 1 след думите "вътрешните работи" се добавя "и Държавна агенция "Национална сигурност", думата "осъществява" се заменя с "осъществяват", а думата "извършва" се заменя с "извършват";

б) в ал. 2 след думите "вътрешните работи" се добавя "и Държавна агенция "Национална сигурност", думата "осъществява" се заменя с "осъществяват", а думата "извършва" се заменя с "извършват".

§ 41. В Закона за чужденците в Република България (обн., ДВ, бр. 153 от 1998 г.; изм., бр. 70 от 1999 г., бр. 42 и 112 от 2001 г., бр. 45 и 54 от 2002 г.,

бр. 37 и 103 от 2003 г., бр. 37 и 70 от 2004 г., бр. 11, 63 и 88 от 2005 г., бр. 30 и 82 от 2006 г., бр. 11, 29, 52 и 63 от 2007 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 21а:

а) в ал. 1 след думите "външните работи" се поставя запетая и се добавя "председателят на Държавна агенция "Национална сигурност";

б) в ал. 2 след думите "вътрешните работи" се поставя запетая и се добавя "от председателя на Държавна агенция "Национална сигурност".

2. В чл. 22 се създава ал. 4:

"(4) Разрешението по ал. 1, т. 3 се издава след писмено становище от Държавна агенция "Национална сигурност"."

3. В чл. 24, ал. 1, т. 16 след думите "вътрешните работи" се добавя "и с председателя на Държавна агенция "Национална сигурност".

4. В чл. 24а, ал. 3 след думите "вътрешните работи" съюзът "и" се заменя със запетая, а след думата "финансите" се добавя "и председателя на Държавна агенция "Национална сигурност".

5. В чл. 33з:

а) в ал. 1 след думите "вътрешните работи" се добавя "или на Държавна агенция "Национална сигурност";

б) в ал. 3 след думите "вътрешните работи" се добавя "или на Държавна агенция "Национална сигурност".

6. В чл. 42ж след думите "вътрешните работи" се добавя "и на Държавна агенция "Национална сигурност".

7. В чл. 44:

а) в ал. 1 след думите "заповеди на" се добавя "председателя на Държавна агенция "Национална сигурност" и";

б) в ал. 8 след думите "вътрешните работи" се добавя "или от Държавна агенция "Национална сигурност".

8. В чл. 54 се създава ал. 5:

"(5) Държавна агенция "Национална сигурност" ползва информацията от регистъра по ал. 1 за изпълнение на законовите ѝ функции по ред, определен в съвместна наредба на министъра на вътрешните работи и председателя на агенцията."

9. В чл. 56 след думите "вътрешните работи" се добавя "и Държавна агенция "Национална сигурност", думата "предоставя" се заменя с "предоставят", а думата "получава" се заменя с "получават".

10. В чл. 57 след думите "социалната политика" се добавя "и с Държавна агенция "Национална сигурност".

11. В чл. 58 след думите "обмен с" се добавя "Държавна агенция "Национална сигурност" и".

12. В чл. 59:

а) в ал. 1 след думите "вътрешните работи" се добавя "и Държавна агенция "Национална сигурност", а думата "осъществява" се заменя с "осъществяват";

б) в ал. 2 след думите "вътрешните работи" се добавя "и Държавна агенция "Национална сигурност", а думата "осъществява" се заменя с "осъществяват".

13. В чл. 60:

а) досегашният текст става ал. 1;

б) създава се ал. 2:

"(2) Държавна агенция "Национална сигурност" осъществява взаимодействие и обмен на данни с ЕСГРАОН и с общинските администрации във връзка с административното обслужване на постоянно пребиваващи чужденци."

§ 42. В едномесечен срок от влизането в сила на закона Министерският съвет внася в Народното събрание проекти на закони за изменение и допълнение на законите, чиито разпоредби трябва да бъдат приведени в съответствие с този закон.

§ 43. В едномесечен срок от влизането в сила на закона Министерският съвет приема правилника за прилагането му.

§ 44. Законът влиза в сила от 1 януари 2008 г.

§ 45. Изпълнението на закона се възлага на Министерския съвет и на председателя на Държавна агенция "Национална сигурност".

Законът е приет от 40-то Народно събрание на 11 декември 2007 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

...

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Закона за изменение и допълнение на Закона за
Държавна агенция "Национална сигурност"
(ДВ, бр. 93 от 2009 г.)

§ 34. (1) В тримесечен срок от влизането в сила на този закон Министерският съвет изменя Правилника за прилагането на Закона за Държавна агенция "Национална сигурност".

(2) До влизането в сила на изменението на Правилника за прилагане на Закона за Държавна агенция "Национална сигурност" служителите на агенцията изпълняват служебните си задължения съобразно действащата нормативна уредба.

...

§ 39. Параграфи 21 и 22 влизат в сила от 1 януари 2010 г.